

HALKIN KURTULUŞU

12 Mart 1979
500 kuruş

150

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

- Gazetemizi basmamaları için matbaalara baskı yapılmakta
- Polis gazetemizin dağıtımını engellemek için çabalarını sürdürüyor

GAZETEMİZİN BASKISI ENGELLENMEYE ÇALIŞILIYOR

DEVRİMCİ BASIN SUSTURULAMAZ!

KIŞ-79 TATBİKATI

- Sıkıyönetimin ilanı ile birlikte HALKIN KURTULUŞU ve diğer anti-faşist yayın organlarına yönelen saldırı ve baskılar bugün doruk noktasına ulaşmıştır. HALKIN KURTULUŞU'nun baskısı ve dağıtımı engellenmeye çalışılmaktadır
- Bütün devrimcileri, demokratları, yurtseverleri ve emekçileri devrimci basına sahip çıkmaya, HALKIN KURTULUŞU'na yönelen baskılara karşı mücadele etmeye çağırıyoruz

Sıkıyönetim ilanı ile birlikte faşizmin gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'na yönelik saldırı ve baskıları, bugün son noktasına ulaşmış bulunmaktadır. Sıkıyönetim komutanlıklarının gazetemizin sıkıyönetim illerine girişini yasaklamasından ve gazetemizin dağıtımının engellenmeye çalışılarak, birçok sayımıza el konmasından sonra şimdi de gazetemizi basan matbaa üzerindeki baskılar doruk noktasına ulaştı. 142. sayımızdan beri gazetemizin baskısının yapıldığı İzmir Ticaret Matbaası sahibi artık bundan böyle gazetemizi basmayacağını söylemekte, yeni bir sözleşme yapmaktan kaçınmaktadır.

Bunun yanında gazetemizin İzmir'den dağıtımını yapan arkadaşlar üzerindeki baskı artmakta, polis gazetemizin basılan bütün sayılarına el koymak için fırsat kollamaktadır. Faşist diktatörlüğün bürokratik ve militarist aygıtları gazetemizin çeşitli yerlere ulaşmaması için elinden geleni yapmaktadır.

Diğer anti-faşist demokratik yayınlar üzerindeki baskılar da giderek artmakta, gazetemizle beraber bu yayın organlarının baskısı ve dağıtımı da engellenmeye çalışılmaktadır.

Gazetemizin baskısı ile birlikte en büyük engel, İzmir Ticaret Matbaası ile yaptığımız iki aylık sözleşmenin sona ermesi üzerine çıktı. Baskıların çok olduğunu söyleyen matbaa sahibi, sözleşmeyi uzatmayacağını ve bundan böyle HALKIN KURTULUŞU'nu basamayacağını söyledi. Matbaa yetkililerinden alınan bilgiye göre, gazetemizin basılmaması için yapılan baskılar

Dev.sa.3.sü.7'de

Kürt halkına karşı yeni bir gövde gösterisi

Milli zulmün destekçileri

"Kış 79 Tatbikatı", faşist, reformist ve revizyonistlerin yüzünü bir kez daha açığa çıkardı. Bütün gericiler bu tatbikatın propagandasını yaparak, göklere çıkardılar. CHP reformistleri, tatbikatı "büyük bir başarı" olarak nitelediler.

Sahte TKP ve benzeri sosyal-faşist çetelerin son zamanlarda Kürt halkının mücadelesinden söz etmeleri ise, sahte bir manevradır. Onlar, Kürt halkının mücadelesinden kendi sosyal-faşist emelleri doğrultusunda yararlanmak için demagojiye baş vurmaktadırlar. "Kış 79 Tatbikatı"na karşı çıkışlarının nedeni ise, Sovyet sınırında yapılmış olmasıdır. "Tatbikat"ın başka bir yerde, örneğin, Dersim veya Diyarbakır gibi bir yerde yapılmasına bu ihanet şebekesinin hiçbir itirazı yoktur.

Sahte TKP'nin peşinde giden bütün öteki revizyonistler de, susarak bu tehdit harekatını onayladıklarını gösterdiler.

Burjuva milliyetçilerinin ise, bu tür meselelerle bir alıp veremeyecekleri olmadı ve olamaz da.

Her konuda faşistlere taş çıkartan Aydınlık

Dev.sa.3.sü.3'te

Mart ayının ilk günlerinde Kars'ın Sarıkamış bölgesinde yapılan "Kış 79" tatbikatı üzerine egemen sınıfların çeşitli sözcülerinin ağzından "Türk Ordusunun yenilmezliği, vatanın bölünmezliği" teraneleri düşmez oldu.

3. Orduya bağlı birliklerce düzenlenen tatbikatla halka Türk Ordusunun düşmanı nasıl yok edeceği gösterildi. Bununla amaçlanan ise Kürt halkının gelişen mücadelesinin halka gözdağı verilerek engellenmesi ve bas-

Dev.sa.3.sü.3'te

Sıkıyönetim aracılığıyla halka yönelen saldırılar

Egemen sınıfların 'halkçı' geçinen Ecevit hükümeti eliyle halka karşı ilan ettiği sıkıyönetimin saldırıları sürüyor. Reformist hükümet tarafından demokrasi kılıfıyla yaşatılmak istenen sıkıyönetim uygulamaları bütün anti-demokratik kurallarıyla kitleleri dizginlemeye çalışıyor.

Son bir hafta içinde sıkıyönetim komutanlarının kararlarıyla düzenlenen operasyonlarda, çok sayıda kişi gözaltına alındı. Birçok kitle örgütü arandı. Kürdistan köyleri, jandarma birlikleri tarafından basıldı.

İşte son bir haftalık sıkıyönetim uygulamalarından ve emekçilere verilmek istenen gözdağından bazı örnekleri şöyle sıralayabiliriz:

- 3 Mart'ta Kars'ın Ardahan ilçesine bağlı

Dev.sa.3.sü.9'da

Çocuk yılında faşizmin kimsesiz çocuklara hediyesi

KİB-DER Genel Merkezi arandı 58 kişi gözaltına alındı

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNE KARŞI YÖNELEN SALDIRILAR SON BULMALIDIR

Egemen sınıfların sıkıyönetim silahını kullanarak demokratik kitle örgütleri üzerindeki baskı ve saldırıları devam etmektedir.

Başta sıkıyönetim bölgeleri olmak üzere bütün ülke çapında demokratik kitle örgütlerine yönelen saldırılara her gün bir yenisi eklenmektedir.

Bunun en son örneğine geçtiğimiz haftalar içinde Ankara'da tanık olduk.

4 Mart 1979 tarihinde Ankara'da Kimsesiz Çocuklar Birleşme ve Dayanışma Derneği (KİB-DER) Genel

Dev.sa.3.sü.6'da

Okuyucularımıza

Matbaadaki baskı süresinin sınırlılığından ve elimizde olmayan belirli teknik nedenlerden dolayı gazetemizin elinizdeki 150. sayısını 4 sayfa olarak basmak zorunda kaldık. Bunun için de gazetemizin fiyatını bu sayı 5 liraya düşürüyoruz.

Okuyucularımıza duyururuz.

Sıkıyönetime, zam ve zulüm tedbirlerine HAYIR!

BÜTÜN FAŞİST KURUMLAR DAĞITILMALIDIR

FAŞİST PROPAGANDA YASAKLANMALI, MHP, ÜGD, MİT, KONTR-GERİLLA, SİYASİ POLİS ÖRGÜTLERİ, TOPLUM POLİSİ, JANDARMA KOMANDO BİRLİKLERİ VB. SİVİL VE RESMİ FAŞİST KURUMLARIN TÜMÜ DAĞITILMALIDIR.

Bugün egemen sınıflar, CHP reformist iktidarı eli ile bir yandan sıkıyönetim silahını kullanarak işçi sınıfı ve emekçi halk üzerindeki ekonomik ve siyasi saldırılarını artırırken ve emekçi halkın kazanılmış haklarını gasbetmeye çalışırken, bir yandan da faşist diktatörlüğün militarist aygıtlarını sağlamlaştırmaya ve yetkinleştirmeye çalışmakta, militarizmi her yönden güçlendirmenin yeni planlarını ve hazırlıklarını yapmaktadırlar.

Günlük gazeteleri yakından izleyenler, son günlerde bu konuda yapılan hazırlıkların buna hizmet ettiğini açık bir şekilde göreceklerdir. Bu konu ile ilgili yapılan bazı hazırlıkların ve atılan adımların önemli birkaç tanesini sütunlarımıza alalım.

- Başbakan Bülent Ecevit, son günlerde yapılan

Dev.sa.3.sü.2'de

12 Mart sıkıyönetimi ve bugün

Bugün bir yandan revizyonist ve reformist mihraklar sıkıyönetimin 'ilericiliği', anti-faşistliği' üzerine yoğun ve demagojik bir propaganda yaparken ve bu sıkıyönetimin 12 Mart sıkıyönetiminden nitelik olarak farklı olduğunu söyleyerek, emekçi halk kitlelerini aldatmaya ve onları faşizmin peşine takmaya çalışırken, AP ve MHP gibi faşist partilerin liderleri, reformizmin ve revizyonizmin yürüttüğü demagojiye başka bir açıdan katılmakta ve "1971-73 dönemindeki sıkıyönetim idaresindeki görev almış hakimlere, savcılara, sırf o dönemde görev yaptıkları, yeniden görev verilmemesini kınıyoruz" demektedirler.

Genelkurmay Başkanı da yaptığı bir açıklamada gerçek durumun böyle olduğunu göstermeye çalışmakta, bu koroya başka bir yönden katılmaktadır. Bu

Dev.sa.3.sü.1'de

Bütün faşist yasalar iptal edilmelidir

İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin yıllardan beri verdiği anti-faşist demokrasi mücadelesinin bir sonucu olarak bugün faşist yasaların ve bu yasalardaki faşist maddelerin birçoğu işlemez duruma düşmüştür. İşçi sınıfı ve emekçi halk bu mücadele içinde sınırlı da olsa birçok mevzi kazanmıştır.

Ama egemen sınıflar bugün kazanılan bu mevzilerin birçoğunu tümüyle geri almaya, kendileri için tam anlamıyla dikensiz bir gül bahçesi yaratmaya çalışmakta ve bu konuda her gün yeni bir adım atmaktadırlar. CHP reformist hükümeti eli ile sahneye konulan sıkıyönetim ve sıkıyönetim koşulları altında demokratik ve siyasi mevzilere yönelen saldırılar bunun bir göstergesidir. Diğer bir göstergesi de reformistlerin ve faşistlerin elbirliği ile yeni baskı tedbirleri yasa tasarısını yasalaştırmaya çalışmalarıdır.

Egemen sınıfların bu politikayı hayata geçirmede en büyük yardımcıları reformist ve revizyonist mihraklar ve her türden sendika ağalarıdır.

Fakat bütün bu baskılar ve bu yönde yapılan yeni hazırlıklar, işçi sınıfının ve emekçi halkın anti-faşist demokrasi mücadelesini durdurmaya yetmeyecek, demokrasi mücadelesi giderek yeni boyutlar kazanacaktır. Anti-faşist demokrasi mücadelesinin bugüne kadarki birikiminin bir sonucudur

Dev.sa.3.sü.1'de

Sınırsız grev hakkı

Geçen hafta başında Ankara'da düzenlenen "1978'den 1979'a Genel Ekonomik Durum" seminerinde komprador burjuvalar, CHP hükümetinden işçi sınıfının aleyhine yeni "önlemler" almasını istediler.

Ankara Sanayi Odasınca düzenlenen seminerde konuşan TİSK Genel Sekreteri Rafet İbrahimoğlu, "ideolojik amaçlı grevlerin yasaklanmasını" isterken komprador burjuvazinin diğer temsilcileri de ücretlerin artışına sebep olduğu gerekçesi ile "sendikal rekabetin ortadan kaldırılması" gerektiğini belirttiler.

Emperyalistler ve egemen sınıflar öteden beri işçi grevlerinden ve işçilerin ücret artışı ve daha iyi yaşama koşulları için yürüttüğü mücadeleden tedirgin olmakta ve bu mücadelenin bastırılması için CHP hükümetine direktif üstüne direktif

Dev.sa.3.sü.2'de

Zamlar geri alınmalı fiyatlar düşürülmelidir

Gazetemizin geçen sayılarında CHP reformistlerinin yeni zam ve zulüm tedbirlerinin hazırlığı içinde olduğunu, emperyalistlerin IMF eliyle dayattığı direktiflerin tek tek uygulamaya sokulması-

Dev.sa.3.sü.4'te

Tarım ürünlerinin taban fiyatları yükseltilmelidir

Geçtiğimiz günlerde toplanan CHP Yönetim Kurulu, tarım ürünleri taban fiyatlarının dondurulması doğrultusunda bir karar alarak, Bakanlar Kuruluna sunmak üzere hazırlıklara başladı.

İktidara geldikten sonra pratikte bu politikayı uygulayan ve tarım ürünleri taban fiyatını düşük tutan CHP reformistlerinin böyle bir karar almakla amaçladıkları, emperyalistler ve egemen sınıflar yararına üretici köylülüğün ürünlerine yok pahasına el koymaktan başka bir şey değildir. Onlar, "taban fiyatları ve ücret artışlarının sınırlandırılması için "yeterli önlem alınmadığını" belirterek, bu konuda daha önce ortaya konan ege-

Dev.sa.3.sü.5'te

Asgari ücret yükseltilmeli ve genelleştirilmelidir

BUGÜNKÜ KOŞULLARDA ASGARİ ÜCRET, GÜNLÜK NET EN AZ 400 LİRA OLMALI VE BÜTÜN EMEKÇİLER İÇİN UYGULANMALIDIR

Bugünkü kapitalizmin bunalımının bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarının faturasını işçi sınıfına ve emekçi halka kesilmesi, hayat pahalılığının artması vb. sonucu ve emekçi halk kitlelerinin alım gücünün düşmesi sonucu, işçi sınıfının ve bütün halk kitlelerinin fiziki yıpranması artmakta ve bu durum giderek yeni boyutlara ulaşmaktadır.

Üstelik egemen sınıflar, sıkıyönetim aracılığıyla, yeni yasal düzenlemelerle hükümetin sendika ağaları ile el ele vererek

Dev.sa.3.sü.7'de

Uluslararası Komünist Hareket ve Türkiye

KPD-ML

Almanya Komünist Partisi/Marksist -Leninist (KPD/M-L) gazetemiz HALKIN KURTULUŞU üzerindeki baskıları Türk hükümeti nezdinde protesto etmiştir.

KPD/M-L Merkez Komitesi Dış İlişkiler Bölümü imzası ile 20 Şubat tarihinde Türk Hükümetine ve Bonn'daki Türkiye Büyükelçiliğine gönderilen protesto mektubunda şöyle denilmektedir:

Sayın Baylar!

Konu: HALKIN KURTULUŞU gazetesine yönelik baskı.

Birkaç hafta önce Türkiye'nin 13 ilinde Türkiye hükümeti tarafından sıkıyönetim ilan edildi. Sıkıyönetim halk üzerinde vahşice terör uygulayan ülkenin faşist sağ güçlerine karşı sözde harekete geçebilmek içindi. Fakat şu görülüyor ki, bu önlemden ülkenin ilerici ve demokratik güçlerini özellikle Türkiye işçi sınıfı ve proleter devrimcilerini ezmek için yararlanılıyor.

Böylece Türkiye proleter devrimci hareketinin gazetesi HALKIN KURTULUŞU'nun resmi makamlar tarafından gittikçe daha yoğun baskı önlemleriyle karşı karşıya bırakıldığını ve hatta gazetenin satıcıları ve okuyucuları hakkında mahkemece soruşturma açıldığını büyük bir kızgınlıkla öğrenmiş bulunuyoruz. Sorumlu Yazıişleri müdürleri uzun süreli hapis cezaları ile tehdit ediliyor. 6 Şubat 1979'da mahkeme kararı olmaksızın İçişleri Bakanının emri üzerine gazetenin 50 bin nüshasına el kondu. Gazeteye kağıt satışı yasaklandı. Bütün bunlar pratik olarak HALKIN KURTULUŞU gazetesinin tümüyle yasaklanmasına özdeştir.

Kommunistische Partei Deutschlands
Marxisten-Leninisten KPD/ML

An die
Regierung
der Republik Türkei

ANKARA

Dortmund, 20. Februar 1979

Betr./ Unterdrückung der Zeitung "HALKIN KURTULUŞU"

[illegible]

Wir fordern:
- [illegible]
- Freiheit für die revolutionäre Presse der Türkei!
- Freiheit für die Zeitung "HALKIN KURTULUŞU"!
- Freiheit für die proletarisch-revolutionäre Bewegung in der Türkei!

Auslandsabteilung
beim ZK der KPD/ML

KPD/M-L MK Dış İlişkiler bölümünün Türk hükümetine gönderdiği mektup.

Partimiz Türkiye hükümetinin ve resmi makamlarının bu keyfi önlemlerini şiddetle protesto ediyor!

Taleplerimiz şunlardır:

- Türkiye ilerici ve demokratik güçlerine yönelik baskı önlemlerinin hemen durdurulması,

- Türkiye devrimci basınına özgürlük!

- "HALKIN KURTULUŞU" gazetesine özgürlük!

- Türkiye'deki proleter devrimci harekete özgürlük!

KPD/ML - MK
Dış İlişkiler Bölümü

ROTER MORGEN

KPD/M-L'nin yayın organı Roter Morgen gazetesi, 23 Şubat 1979 tarih ve 8/79 sayılı nüshasında, ülkemizdeki faşist diktatörlüğün ve onun koltuk değneği CHP reformist hükümetinin devrimci harekete ve gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'na yönelttiği saldırılar üzerine bir makale yayınladı. Makalede gazetemize yönelen baskılar hakkında detaylı bilgiler verildikten sonra bu durum protesto edilmekte ve şöyle denilmektedir:

"Türk rejiminin terör eylemlerini şiddetle protesto ediyoruz. 'Halkın Kurtuluşu'na özgürlük. Türkiye'deki proleter devrimci harekete özgürlük"

ROTER REBELL

Almanya Komünist Partisi/Marksist -Leninist'in gençlik örgütünün yayın organı Roter Rebell gazetesi Şubat 1979 tarihli 2. sayısında "Türkiye'de Sınıf Mücadeleleri" başlığı altında uzun bir yazı yayınlamıştır:

Yazıda Maraş Katliamı ve nedenleri, Türkiye'deki sınıf mücadelesi ve bunun deneyleri, CHP reformizminin ve sendika ağalarının niteliği ve işlerliği ve Türkiye Marksist-Leninist hareketi, emekçi sınıflar arasındaki çalışması ve sınıf mücadelesine nasıl önderlik ettiği, Alman işçi sınıfına, gençliğine ve emekçilerine anlatılmaktadır.

SINIF MÜCADELESİ DUNYASINDAN

Fransa demir-çelik işçilerinin mücadelesi giderek büyüyor. Longway işçileri Avrupa Parlamento Binasını işgal ettiler.

FRANSA

Fransız çelik işçileri fabrikaların kapatılmasına karşı kararlı mücadeleyi sürdürüyorlar. Fransa'nın kuzeydoğu bölgesinde bulunan Lothringen'de aylardır grev ve gösteriler sürüyor. Onbinlerce işçinin mücadelesi giderek büyüyor.

Fransa hükümeti ve demir-çelik tekelleri, önümüzdeki yıl içinde 40 bin işçiyi işten atacaklarını ilan ettiler. Avrupa Ortak Pazarı'nın önerisiyle hazırlanan plana göre birkaç yıl içinde toplam 140 bin çelik işçisi işsiz kalacaktır. Bu plan, "daraltma" ya da "rasyonalleştirme" adlarıyla yutturulmak isteniyor. Fransız hükümeti, demirçelik tekellerine ise 10 milyar frank (aşağı yukarı 80 milyar lira) tazminat vereceğini açıkladı.

İşçiler, grev ve gösterilerini kararlılıkla sürdürüyorlar. Lothringen işçileri, yolları ve demiryollarını kapattılar. Tekelci şirketlerin merkezlerini işgal ettiler. Kendilerine saldıran toplum polisine (CRS) karşı göğüs göğüse çarpışmalar yaptılar.

Geçen hafta sonunda grevci işçiler, Avrupa Parlamento Binası'nı işgal ettiler. Lüksemburg sınırında bulunan Longway kentinden çelik işçileri sınırı geçip buradaki Avrupa Parlamento Binası'nı işgal ettiler; pankartlar asıp, sloganlar söylediler.

İNGİLTERE

Grev dalgası giderek büyüyor. Hükümetin saptadığı ücretleri dondurma siyasetine karşı onbinlerce işçi grevdedir. İşçiler "çok düşük ücretlere karşı" grevi sürdürüyorlar. Kamu işçileri, kamyon şoförleri, metal işçileri, otomobil işçileri kararlılıkla mücadele ediyorlar. Metal işçileri % 33 ücret artışı talep ediyorlar. Geçen hafta British Leyland otomobil şirketinin 18 bin işçisi de greve katıldı. Sağlık emekçileri de greve katıldılar.

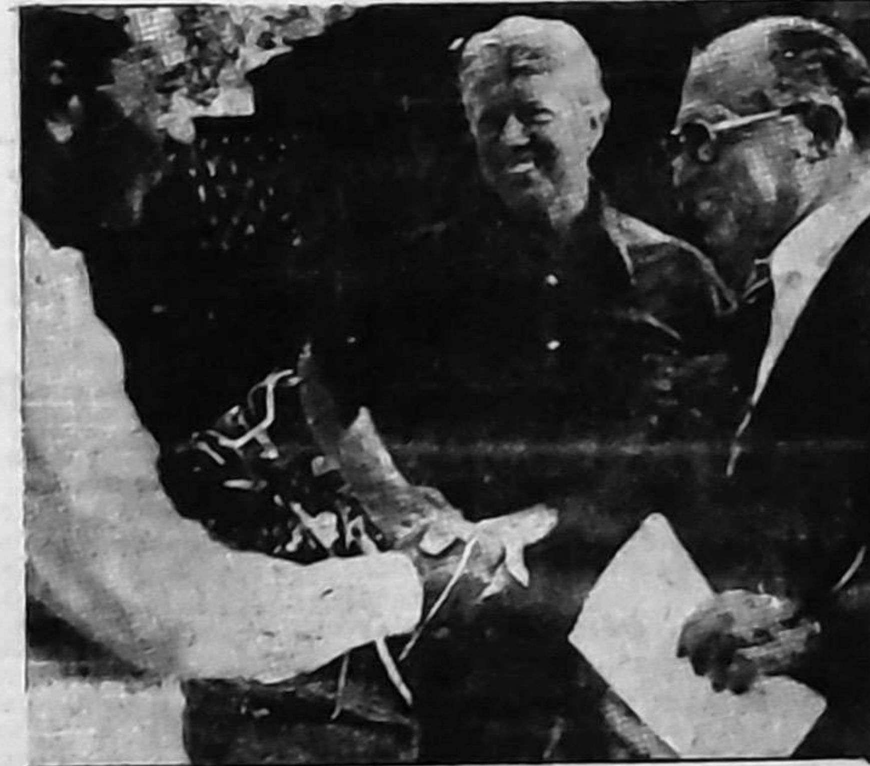
İşçi sınıfının karşısında, İşçi Partisi hükümeti ile sendika patronları birleşmiştir. Hükümet ücret artışlarını % 5'le dondurmaya çalışıyor. TUC adlı sendikal konfederasyonunun yöneticileri de 1982 yılından itibaren % 5'lik artışı kabul ettiklerini belirttiler. Sendika patronları işçi ücretlerinin "ekonomik kapasitenin yıllık ulusal artışına göre hesaplanmasını" öneriyorlar. İşçilere "ölçülü olma" çağrısı yapıyorlar.

Carter ın yeni Ortadoğu gezisi

Amerikan emperyalizmi Ortadoğu'da hegemonyasını pekiştirmeye çalışıyor

Amerikan emperyalizminin başı Carter, Mısır'a gitti, Enver Sedat'la görüştü. Mısır-İsrail arasındaki sözde barış anlaşması için umutlarla dolu olduğunu belirtti ve hemen arkasından İsrail'e geçti. İsrail Başbakanı Begin ise, Amerika'daki gezisini yarıda keserek geri döndü, Carter'ı karşıladı. Begin, Mısır-İsrail görüşmeleriyle ilgili olarak "barış anlaşması iki hafta içinde imzalanacaktır" dedi. Anlaşılan, bizzat Amerikan Başkanı'nın yaptığı bu gezi, Mısır ve İsrail'in zalim ve uşak rejimleri arasındaki pürüzleri gidermeye yöneliktir. Vaşington'da hazırlanan ve Begin'in onayı alınan bir yeni kölelik anlaşmasına Sedat da ikna edilmeye çalışılmaktadır.

Mısır-İsrail görüşmelerinde bugün varılan nokta, geçen yıl Camp David anlaşmasıyla çizilen yolun üstündedir. Eylül 1978'de, Carter, Begin ve Sedat arasında Camp David'de görüşmeler yapıldı. Amerikan emperyalizmi, Filistin halkının kurtuluş mücadelesi karşısında İsrail ve Mısır uşak rejimlerini biraraya getirdi. Daha sonra Vaşington'da Mısır-İsrail görüşmeleri yapıldı. İsrail'in işgal etmiş olduğu Arap toprakları saldırgana peşkeş çekildi. Amerikan emperyalizminin jandarması İsrail siyonizmi meşrulaştırıldı. Bugün varılan yer, bu gerici ve emperyalist oyunların bir anlaşma ile noktalanmasıdır.

Carter-Begin-Sedat: Emperyalist elebaşı ve uşakları.

AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN AMACI: SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ KARŞISINDA BÖLGEDEKİ HEGEMONYASINI PEKİŞTİRMEK, PETROL KAYNAKLARI ÜZERİNDEKİ SÖMÜRÜYÜ SÜRDÜRMEK VE ORTADOĞU HALKLARININ DİRENİŞİNİ BASTIRMAK

☆

AMERİKAN BAŞKANI, MISIR VE İSRAİL'İN UŞAK REJİMLERİNE GÜVENCE VERMEK, ARALARINDAKİ SÜRTÜŞMELERİ BİR AN ÖNCE GİDERMEK VE BİR YENİ KÖLELİK ANLAŞMASI BAĞLAMAK İÇİN BU GEZİYE ÇIKTI

☆

NE EMPERYALİSTLER, NE DE UŞAKLARI, FİLİSTİN HALKININ HAKLI DAVASINI BOĞAMAZ, İRAN HALKININ MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ.

MISIR-İSRAİL ANLAŞMASI METNİ HALKLARDAN GİZLENİYOR

Mısır-İsrail anlaşması anlaşılan birkaç hafta içinde imzalanacaktır. Ancak anlaşma metni, halklardan gizlenmektedir. Bu anlaşma metni, Amerikan emperyalizmi ile İsrail siyonist yönetiminin üzerinde anlaşmaya vardığı metindir. Carter bunu Sedat'a da onaylatmaya çalışmaktadır.

Emperyalistlerin ve uşaklarının sözleri, bu metnin Camp David görüşmelerindeki sahte vaatleri de bir kenara attığını gösteriyor. Camp David görüşmelerinde Mısır yönetimi, Filistinlilere ayrı devlet kurma hakkını sağladığı yalanına sarıldı. İşgal altındaki topraklardan İsrail'i çıkıp gitmeye zorladığı yalanına sarıldı. Ancak o günden bu yana İsrail, işgal ettiği topraklardan çekilmemiştir. Üstelik yeni yerleşme bölgeleri kurmuş ve buralara onbinlerce kişiyi daha yerleştirmiştir. Diğer yandan Mısır Başbakanı'nın kendisi, özerk Filistin devletinin kuruluşunun beş yıl sonraya bırakıldığını belirtmiştir.

Dolayısıyla imzalanacak olan Mısır-İsrail anlaşması, emperyalistlerin ve siyonistlerin çıkarlarının açık ifadesi olacaktır. İsrail siyonizminin işgal etmiş olduğu Arap toprakları, bu saldırgana bırakılmaktadır. Yerleşme merkezleri meşru İsrail toprağı olup çıkmaktadır. Filistin halkı ise artık hiç mi hiç sözkonusu değildir. Mısır gericiliği Camp David ve Vaşington görüşmeleriyle tuttuğu yoldan şimdi dipsiz çukura düşüyor. Sedat yönetimi, şimdi siyonist saldırganla birlikte aynı safta bütünüyle yer almıştır. Amerikan emperyalizminin paralı askerlerinin safında. Nitekim Carter'ı karşılayan Sedat'ın sözleri hiç kuşkuya yer bırakmıyor: "Anlaşma imzalamaya hazırım".

Sedat-Begin: Emperyalist çıkarların alkışçıları.

İSRAİL SAVUNMA BAKANI: "İRAN'DA OLANLARDAN SONRA ARTIK BEKLEYEMEYİZ"

Carter bu anlaşmayı imzaya açarken, Enver Sedat'a, devrik İran Şahını örnek gösterdi. Korku dağları bekler. Suudi Arabistan krallığından Mısır gericiliğine dek tüm emperyalist uşakları, İran halkının mücadelesi karşısında tir tir titriyorlar. En zengin, en zalim Şah diktatörlüğünü, İran halkı yıktı. Enver Sedat da Mısır halkının ve Arap halklarının devrimci soluğunu hissetmez olur mu? Carter böylelikle Mısır gericiliğini tümüyle kendine bağladı. İsrail siyonizmi de, Arap halklarının mücadelesini Sedat'a gösteriyor. Nitekim İsrail Savunma Bakanı'nın sözleri çok açık: "Mısır'la İsrail'in geleceği ortaktır. İran'da olanlardan sonra daha fazla bekleyemeyiz".

Görüldüğü gibi, hem Carter'ı, hem siyonistleri "İran korkusu" sarmıştır. Halkların devrimci mücadelesinden sonsuz korku sarmıştır. Carter'ın Mısır gezisi, çeşitli düzeyde Amerikan yöneticilerinin bölgedeki gerici rejimlerin elebaşlarıyla görüştüğü günlerde yapıldı. İran'da yediği darbeden sonra Amerikan emperyalizminin önde gelenleri bölgeye üşüşmüş bulunuyorlar. Amerikan Savaş Bakanı'ndan ve Ortadoğu özel temsilcisinden sonra Carter'ın kendisi de bölgeye gelmek zorunda kaldı.

Amerikan emperyalizminin müttefikleri de aynı korkuya kapılıp Ortadoğu'da Carter'ın yardımına koşmuşlardır. Özellikle Tito, yaptığı gezilerle Mısır-İsrail anlaşmasının bir an önce imzalanması için her yola baş vurdu. Arap devletlerini, bu anlaşmayı desteklemeye zorladı. Çin sosyal-emperyalistleri de açık destek lerini belirttiler.

AMERİKAN EMPERYALİZMİ, YAĞMA VE SÖMÜRÜYÜ KORUMA PEŞİNDE

Amerikan emperyalizmi, Ortadoğu'daki hegemonyasını pekiştirmek için bizzat Carter'ın kendisini Mısır ve İsrail'e yolladı. Devrimin gölgesi, uluslararası tekellerin gasbettiği petrol kuyularına düşüyor. Efendi, uşakları arasındaki dalaşmalara artık son vermek gerektiğini iyice anladı. Mısır ve İsrail uşak rejimleri arasındaki sürtüşmeler son bulmalıdır. Mısır gericiliği, Amerikan emperyalizmine tümüyle ve iyice bağlanmalıdır. Öyle ki Filistin halkının ve Arap halklarının kurtuluş mücadelesi karşısında yer alan karşı-devrimci cephede görünür çatlak kalmasın. İşte bu geziye bizzat Carter'ın çıkmasının arkasındaki emperyalist hesapların bir parçası!

Diğer yandan Amerikan emperyalizmi, uşaklarına güvence ve cesaret vermek için tüm önde gelen yöneticilerini ve şimdi de Carter'ı bölgeye yolladı. Ürdün ve Suudi Arabistan krallık rejimlerini, İran halkının mücadelesiyle korkutup Mısır-İsrail anlaşmasını onaylamaya çağırdı. Onlardan, Filistin'le ilgili sahte sözlerini şimdilik bir kenara atıp, Amerikanın kanadı altında iyice saf tutmalarını istedi.

Amerikan Emperyalizmi, hegemonyasını pekiştirmek için bu uşak rejimlere yeni öneriler götürdü. İran'dan sökülen Amerikan üsleri nereye dikilecektir? Ülkemiz egemen sınıflarına yapılan "önerilerin" yanı sıra, Carter, Sedat yönetimine de, İran'dan sökülen üsleri Mısır'a kurmak "önerisini" götürmüştür. Mısır gericiliği, Şah'ın yerine Ortadoğu'da Amerika'nın yeni jandarması olmaya hazırlanmaktadır. İsrail siyonizmiyle birlikte Mısır gericiliği de bundan böyle, Arap halklarının silahlı kurtuluş mücadelelerinin karşısına dikilecek bir yeni paralı asker ordusu oluşturmaya hazırlanmaktadır.

Ekonomik yönden de Amerikan emperyalizmi, hegemonyasını pekiştirmeye çalışıyor. Gerçi İran'da Amerikan emperyalizminin ekonomik varlığına ve sömürüsüne son verilmedi. Ancak kapitalist dünyanın bunalımı derinleşiyor. Enerji bunalımı gibi derin sarsıntılar içinde Amerikan tekelleri de debelenip duruyor. Carter'ın gezisi, petrol tekellerinin kârlarını da güvence altına almaya yöneliktir. Amerikan emperyalizmi, şimdi daha güvenilir bir yeni pazar ve hammadde kaynağını elde tutuyor. Bu, uşağı Sedat'ın yönetimindeki Mısır'dır. Mısır-İsrail anlaşmasının imzalanması ile diğer uşaklar Ürdün, Suudi Arabistan vb yönetimleri de bölgedeki emperyalist sömürü ve yağmanın aracı olarak kullanılmaya devam edeceklerdir. Filistin halkının İran halkının, Arap halklarının mücadelesi, ülkelerinin doğal zenginliklerini ve özellikle petrol kaynaklarını emperyalist tekellerden kurtarmaya, ulusal ve toplumsal kurtuluşa yönelmiştir. İran halkının mücadelesi, bugün bunun gittikçe güçlendiğini gösterdi. İşte Amerikan emperyalizmi, bu devrim dalgası karşısında ekonomik olarak yağma ve sömürüsünü, tekelci kârlarını korumak için Carter ve yardımcılarını peşpeşe bölgeye yollamış bulunmaktadır.

Emperyalizmin ve uşaklarının bütün bu saldırı ve oyunları elbette halklara karşıdır, devrime karşıdır. Amerikan emperyalizminin bu son manevraları, Sovyet sosyal-emperyalizminin bölgedeki yayılma eylemleriyle de çatışıyor. Ancak bu, bölgenin zenginliklerini kimin yağmalayacağı, kimin halkları ezeceği üzerine verilen bir çatışmadır. Dün Sovyetlerin borusunu öttüren Mısır gericiliği, bugün Amerika'nın uşağı oldu. Ve bu gelişme, Çin revizyonist yönetiminin göstermeye çalıştığının tersine, Mısır halkının sömürülmesini, ezilmesini ortadan kaldırmadı. Camp David anlaşması ve imzalanacak olan Mısır-İsrail anlaşması, ne Filistin halkının, ne Arap halklarının bağımsızlık ve özgürlüğü yolunda değildir. Çin sosyal-emperyalistlerinin söylediklerinin tam tersine, Ortadoğu'da Amerikan emperyalizminin hegemonyası bu anlaşmalarla pekiştirilmektedir. 'Üç Dünyacı' revizyonistlerin statü-koyu korumak" dedikleri işte tam da budur: Siyonist işgal ve gasp meşrulaştırılıyor, emperyalist yağma ve talan sürüyor:

FİLİSTİN HALKI BU ANLAŞMAYI DA PARÇA PARÇA EDECEKTİR

Mısır-İsrail Anlaşması, Camp David ve Vaşington görüşmeleri doğrultusunda bir emperyalist oyundur. Amerikan emperyalizminin "ne savaş, ne barış" dediği, Çin revizyonistlerinin "statüko" dediği durumu pekiştirmektedir. Amerikan emperyalizminin, uşaklarını etrafında iyice birleştirmeyi umduğu bir kölelik anlaşmasıdır. Cam David'i tanımayan halklar bu kölelik anlaşmasını da tanımayacaklardır. Yıllardır elde silah çarpışan Filistin halkı, özgürlük ve bağımsızlığını şu ya da bu emperyalistin tezgahladığı anlaşmalara bağlamamıştır. Filistin ve Arap halkları bu yeni kölelik anlaşmasını parça parça edeceklerdir.

12 Mart

Baş.ta.sa.1'de

konu ile ilgili olarak Genelkurmay Başkanı şunları söylemektedir:

"Bu seçimde sadece, daha önceki sıkıyönetim dönemlerinde görevlendirilmiş ve bazı çevrelerce hedef alınmış hakim ve savcıları, yeniden aynı göreve getirmemeye azami itina gösterilmiştir."

Yukarıda ortaya koymaya çalıştığımız iddia sahiplerinin birleştiği nokta, 12 Mart döneminde sıkıyönetim mahkemelerinde görev almış bulunan hakim ve savcılara, bu sıkıyönetim döneminde görev verilmemiş olduğudur. AP ve MHP gibi faşist partiler bu iddialarından kalkarak, sıkıyönetimin CHP tarafından "yozlaştırıldığını", bu bakımdan da sıkıyönetimin gerçek amacından uzaklaştırıldığını söylemektedirler. Revizyonist ve reformistler ise bu iddialarını sıkıyönetimin "ilericiliğinin" ve "anti-faşistliğinin" bir kanıtı olarak sunmaya çalışmaktadırlar.

Aşağıda da açıklayacağımız gibi, revizyonistlerin, reformistlerin ve faşistlerin iddialarının tam tersine bugün sıkıyönetim mahkemelerinde görev almış olan hakim ve savcıların büyük bir bölümü, 12 Mart sıkıyönetimi döneminde görev yapmış kişiler arasından seçilmiştir. Bu durum böyle olmamış olsaydı bile, bu neyi değiştirirdi? 12 Mart döneminde görev yapmış sıkıyönetim hakim ve savcıları bugün göreve getirilmemiş olsaydı, sıkıyönetim savcı ve hakimlerinin büyük bir bölümü "yeni"ler arasından seçilmiş olsaydı, bu durum sıkıyönetimin "ilericiliğinin" veya "sulandırılmış" olmasının bir kanıtı olabilir miydi? Elbette ki hayır. Çünkü mesele, kişiler meselesi değil, kurumlar meselesidir. Bir bütün olarak militarizmin ve ordunun ve bunlara bağlı olarak da sıkıyönetimin hangi sınıfların hangi sınıflara karşı bir baskı ve saldırı aracı olması meselesidir.

Bu ise bugün emekçi halkın gözünde ve hayatın somut pratiğinde yeteri kadar açıktır. Bunun için bu konuya tekrar ve uzun boylu girmeyi gerekli görmüyoruz.

Biz burada esas olarak revizyonistlerin, reformistlerin ve faşistlerin yürüttüğü demagojinin sahteliği üzerinde duracağız; bu demagojilerin kitleleri aldatmaya yönelik olduğunu göstermeye çalışacağız.

Gerçekten de 12 Mart sıkıyönetimi döneminde görev almış hakim ve savcılar, revizyonistlerin, reformistlerin ve faşistlerin iddia ettikleri gibi bugünkü sıkıyönetimde görev almamışlar mıdır?

Gerçek durumu aşağıda sıralıyoruz. Revizyonistlerin, reformistlerin ve faşistlerin demagojileri bu gerçeği gizlemeye yetmiyor. Ve onlar tarih önünde yalancı olduklarını, aynı sınıfların çıkarlarına hizmet ettiklerini bir kez daha ve somut bir şekilde ortaya koyuyorlar.

12 Mart döneminde, Diyarbakır Sıkıyönetim Askeri Yargıcı Hamdi Sevinç, bugün Ankara Sıkıyönetim Mahkemesinde görev yapmaktadır. Hakim Yüzbaşı Önder Ayhan, bugün Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı, Adli Müşavir Yardımcılığına getirilmiştir. O, 12 Mart'ta Diyarbakır Sıkıyönetim Mahkemesinde görevliydi. Yine aynı dönemde aynı mahkemede askeri savcılık yapan Hayrettin Uğrasız, şimdi Erzincan-Sivas İlleri Sıkıyönetim Adli Müşavirliğinde görevlidir.

12 Martın İstanbul Sıkıyönetim Askeri Savcısı Refik Karaağ, bugün İstanbul Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde görevlidir. Yine bu mahkemede görev alan Nevzat Beygo, 12 Mart döneminin Eskişehir Sıkıyönetim Askeri Savcısıydı.

12 Mart döneminin İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesi Duruşma Yargıcı Remzi Şirin, şimdi Ankara'da Sıkıyönetim Mahkemesi Adli Müşavirliği görevinde bulunuyor.

Adana Sıkıyönetim Mahkemesinde, Adli Müşavirlikte görevli olan subaylar, 12 Mart Sıkıyönetim Mahkemesinde de görev almışlardı. Yine dönemin sıkıyönetim yargıçlarından Demir Akarsu ve Gün Soysal bugünkü sıkıyönetim mahkemelerinde çeşitli mevkilere getirildiler.

12 Mart'ın Askeri Yargıtay Üyeleri, bugün aynı organda görev yapıyorlar. Bunlardan Süha Dururhan, Akdemir Akmut ve Keramettin Çelebi, Askeri Yargıtay'dan bulunuyorlar. Yine, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığında görev yapan Turgut Akan ve Ankara sıkıyönetim yargıçlarından Ahmet Tetik, Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde eski görevini sürdürmektedirler.

Şimdi Genelkurmay Askeri Savcısı olan İlhan Şenel, 12 Mart, Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi Askeri Savcısıydı. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan hakkında kalem kıran yargıçlardan Mehmet Turan, genelkurmay mahkemesinde savcılık yapmaktadır. Aynı mahkemede görevli Mustafa Akın da eski Ankara Sıkıyönetim Mahkemesinde bulunuyordu.

12 Mart döneminin sıkıyönetim mahkemelerinde yargıç olan birçok albaya da, bugün emekli olmaları nedeniyle yeni "görev"ler verilememiştir.

Bütün faşist kurumlar

Baş.ta.sa.1'de

bir Eşgüdüm Toplantısından sonra yaptığı bir açıklamada 'ordunun iç güvenlikte kesin başarı sağlayacak biçimde örgütlenmesi ve eğitilmesi' gerektiğini açıkladı. Ecevit, bu sözleriyle ordunun halkın mücadelesini bastırmada daha etkin ve doğrudan doğruya kullanılması gerektiğini, ve kullanılacağını vurguladı. Sıkıyönetim ilan edilmiş olması, sıkıyönetimin iki ay daha uzatılmış olması, Kış 79 Tatbikatı adı altında Kürt emekçilerine verilmek istenen gözdağı, sokakları dolduran mavi bereliler ve hepsinden önemlisi sıkıyönetim aracılığıyla halka karşı yürütülen her türden saldırı bu politikanın zaten uygulandığının açık göstergeleridir.

- Mart başında onaylanarak yürürlüğe giren 1979 Mali Yılı Bütçesinin gene büyük bir bölümü militarizmin güçlendirilmesine, polisin ve ordunun yeni silahlarla donatılmasına ayrılmış bulunmaktadır.

- Son günlerde polis sayısının artırılması, polisin yeni silahlarla donatılması, polis içinde gezici timler kurulması ve polis örgütünün çıkarılmaya çalışılan bir yasa ile yeni baştan ve daha güçlü bir şekilde organize edilmesi için yoğun ve sistemli bir hazırlık yürütülmektedir.

- Emekçi halka daha iyi saldırması ve "görevlerini" eksiksiz olarak yerine getirmesi için, polise çeşitli yan gelirler ve yeni haklar sağlanmakta, "başarı" gösteren polislere 24 maaş tutarında ikramiye verilmektedir.

- MİT'in "daha iyi çalışabilmesi" için yeni düzenlemelere gidilmekte, "kışkırtıcı ajanların" faaliyetleri yeni baştan organize edilmeye çalışılmaktadır.

Bütün bunlara ek olarak, MHP, ÜGD gibi sivil faşist cinayet şebekelerinin ve Kontr-gerilla gibi resmi cinayet mangalarının yurtseverlere ve devrimcilere karşı yöneltttikleri saldırı ve katliamlar özellikle sıkıyönetim bölgeleri dışında artmakta, gene onlarca devrimci ve yurtsever faşist namlulardan çıkan kurşunlara hedef olmaktadır. Burjuva basını 17 yaşındaki eli kanlı faşistleri öne çıkararak, katliamların perde arkasındaki güçleri, faşist örgütleri, sivil ve resmi faşist kurumları gözlerden saklamaya çalışmaktadır.

Fakat bütün bu çabalar boşuna. Bugün bütün cinayet örgütlerinin faaliyetleri emekçi halk tarafından görülmekte, mızrak çuvala sığmamaktadır. Faşist kurumların faaliyetleri gizlenememektedir.

İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri, sıkıyönetimin kaldırılmasını, faşist propagandanın yasaklanmasını, MİT, Kontr-gerilla, toplum polisi, jandarma komando birlikleri gibi faşist kurumların dağıtılmasını istemekte, ve bunun için mücadele etmektedir.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ OSMAN TAŞ * YÖNETİM YERİ: 2. BEYLER 848. SOKAK, NO: 90/213 KONAK-İZMİR * YAZIŞMA ADRESİ: TEOMAN GÖRAL PK 71 KONAK-İZMİR * ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ: 6 AYLIK 125 TL, YILLIK 250 TL, YURT DIŞI İKİ KATIDIR.

BASILDIĞI YER: S.S.TÜKEL– Gazetecilik ve Matbaacılık: Gazi Bulvarı No. 18 İZMİR

Sınırsız

Baş.ta.sa.1'de

vermektedirler. Onların politikasını uygulamakla görevli olan CHP reformistleri de bu konuda işçi düşmanı kararlar almaya devam etmektedir.

"İdeolojik grevlerin yasaklanması" ile onlar, işçi sınıfının yaşam koşullarını iyileştirmek ve patron saldırısına karşı kendisini savunmak için başvurduğu tüm grevlerin yasaklanmasını istemektedirler. "Sendikal rekabetin ortadan kaldırılması"ndan kastettikleri ise kendi denetimlerindeki patron uşağı sendikalar dışında hiçbir sendikaya hayat hakkının tanınmamasıdır.

Onların bu isteklerinin tam da lokavtların yoğunlaştırıldığı, sıkıyönetimce grevlerin yasaklandığı, hükümet tarafından işçi grevlerinin ertelendiği, Toplumsal Anlaşma"nın yaygınlaştırılmaya çalışıldığı, işçilerin zorla memur yapıldığı "yeni tasarılar"la emekçi sınıfların tamamen köleleştirilmeye çalışıldığı bir döneme çakışması bir raslantı değildir. Onlar CHP hükümetinden yeni kölelik yasalarının yürürlüğe sokulmasını istemektedirler.

Egemen sınıflara, çıkarlarını en iyi temsil edebileceğini ispatlamaya çalışan CHP reformistleri nin hazırladığı "Yeni İş Kanunu Tasarısı" da zaten onların bu istekleri doğrultusunda ve işçi sınıfını uysal bir köle haline getirmek amacıyla hazırlanmıştır.

SENDİKA AĞALARI BİR DAHA BURJUVAZİYE GÜVENCE VERDİ

Toplantıya katılan Türk İş İcra Kurulu Üyesi Kaya Özdemir, sermaye sahiplerine verdiği teminatla bir kez daha sendika ağalarının burjuva uşakları olduğunu ortaya koydu. Özdemir, "Türk-İş'in çalışma barışı kuralından vazgeçmediğini, toplusözleşmelerin kuruluşların yıkımına sebep olmayacak bir düzeyde tutulması için çareler arandığını ve bu çarelerin uygulama alanına konulduğunu" söylerken ücretlerin dondurulmasından yana olduklarını en açık şekilde ortaya koyuyordu: "Toplumsal Anlaşma"yı imzalayarak, işçi sınıfını köleleştirmeye çalışan bu işçi sınıfı düşmanları şimdi bunu daha da yaygınlaştırarak burjuvaziye daha iyi hizmet etmenin çırpınışları içindedirler.

Egemen sınıflar, CHP reformistleri ve sendika ağaları bir tarafta işçi sınıfına yönelik yeni saldırı planları hazırlar ve bu konuda anlayış birliğine varırken, öte yandan da işçi dostu pozları takınarak demagojiye başvurmakta ve bütün bunları "işçilerin çıkarı için yaptıklarını" propaganda etmektedirler.

Ama bütün bu gerici saldırı ve demagojiler boşuna. Yeni baskı ve zulüm tedbirleri istemeyen işçi sınıfımız, kazanılmış haklarını savunma ve yeni haklar kazanma mücadelesinde bir adım bile geri atmadan:

- İşçi sınıfının grev hakkına yönelen saldırıların durdurulmasını,

- Sınırsız grev, genel grev ve siyasi grev hakkının tanınmasını,

- Tüm çalışanlar için Grevli-Toplusözleşmeli Sendika Hakkının tanınmasını

- Sendikal örgütlenme özgürlüğünün tanınmasını,

- Lokavtın yasaklanmasını istemekte ve bu doğrultuda mücadele etmektedir.

Egemen sınıfların ve CHP reformistlerinin bütün saldırıları işçi sınıfı ve emekçi halkın mücadelesiyle boşa çıkarılacaktır.

Milli

Baş.ta.sa.1'de

revizyonistleri ise, daha da ileri giderek "Türkiye'nin birliği" adına, Kürt halkına gözdağı vermeyi amaçlayan bu tatbikatın ateşli savunucusu kesildiler. Onlar, bir taraftan bunu yaparken, öte yandan da, Kürt ulusunun varlığını bile kabul etmeyen, milli mesele diye bir meselesi olmayan sosyal-faşist TKP'yi milli baskıya karşı bir güçmüş gibi gösterdiler.

İran halk hareketi sırasında ve bugün, Sovyet yanlısı Talabani hareketinin girişimlerini öne çıkararak bunun arkasına saklanan Aydınlık, bu konuda bütün revizyonistleri geride bıraktı. Manşet yazılarla "Doğu'da Sovyet Kışkırtması Var", "İran'da Kürtler Özerklik İstemiyor", "TİKP, Türkiye'nin birliğini istemektedir" diyen ve hükümeti Doğu'da önlem almaya çağıran bu revizyonist çete, sinsi yöntemlerle milli mesele konusundaki görüşlerini açıklamakta ve "Anarşiye karşıysak, önce bu tehlikenin üzerine yürümeliyiz" türünden fetvalarla CHP hükümetine cesaret telkin etmektedir.

"Kış 79 Tatbikatı", bütün gericilerin ve sosyal-şovenlerin Kürt ulusunun ve halkının amansız düşmanı olduğunu bir kez daha gösterdi.

Onlar, değişik yerlerden yola çıkmalarına karşın, aynı noktada birleşmektedirler. Bu nokta, Ulusların Kendi Kaderlerini Tayini Hakkının inkarı ve Kürtler üzerindeki milli baskının artırılmasıdır. Kimileri ABD'yi, kimileri Rusya'yı bahane ederek Kürt halkının mücadelesine saldırmaktadırlar

Devrimci proletarya hareketi ise, Kürt milleti üzerindeki azgın milli baskı, terör ve asimilasyon politikasına son verilmesini istemektedir ve Kürt ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkının en kararlı savunucusudur.

Kürt

Baş.ta.sa.1'de

tırılması idi.

Bu tatbikat, Kürdistan'da yapılan ilk tatbikat olmayıp, benzeri tatbikatlar daha önce de "Alpdoğan 73", "Gürman 78", "Kanatlı 78" adı ile yapılmıştı. Her tatbikat sırasında egemen sınıflar ve onların ordusu, Kürt halkına bu tatbikatları izlettirmek için özel bir çaba harcıyorlardı. Zorla toplanan halka, vahşi yöntemlerle yok etme provaları gösterilerek, "rahat durmazsanız sizi de böyle imha ederiz" dercesine gözdağı verildi.

"Kış 79" tatbikatının İran'daki halk hareketinin hemen ardından yapılması, sadece bir raslantı mıdır? Elbette ki hayır. İran halk hareketi ile beraber bütün gericiler "Doğu'ya dikkat" diye ayağı fırladılar ve sıkıyönetim silahının da kullanılarak Kürt halkına gözdağı verilmesini ve tehdit edilmesini hükümetten istemeye başladılar. İşte "Kış 79" tatbikatı böyle bir sırada yapıldı.

FAŞİST DEMAGOJİ VE GERÇEK

Militarist bir baskı kurumu olan ordu, halkın mücadelesini bastırmakla görevlidir. O zaman bu tehdidin hedefi, kimdir? Hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar açık olan bu tehdidin hedefi Kürt ulusu ve Kürt halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesidir.

Daha tatbikatın birkaç gün öncesinde azılı bir Kürt düşmanı olan Türkeş, "özellikle bizim milletimizin çok sıkı bağlarla bağlı olduğu Azerilere ve Kürtlere karşı soykırımı mahiyetindeki kışkırtılan olayları önlemek için cumhuriyet hükümeti gerekli tedbirleri süratle almalıdır" diyor ve İran olayları dolayısıyla verdiği bu demeçle sözde soykırımlarına karşı olduğunu ispatlamaya çalışıyordu. Daha dün "Kürtlere, Lazlara, Araplara, Çerkeslere mi kardeş diyeceğim?" diyen ve Kürtlerin bu vatanda yeri yoktur, "her şey Türk için Türke dair Türk tarafından" laflarını ağzından düşürmeyen bu azılı faşistin soykırımlarına karşı olduğunu söylemesi sadece bir sahtekarlıktır. Kahramanmaraş'ta cinayet şebekeleri vasıtası ile yaptırdığı katliam ve katledilen yüzlerce kişinin kanı henüz unutulmadı.

"Kış 79" tatbikatı, bütün bu demagoji ve olaylarla beraber ele alınıp incelenmediği zaman doğru bir şekilde değerlendirilemez.

Yıllardır milli baskı ve zulüm altında tutulan Kürt halkının anadilini konuşması bile yasaklanmışken, peşpeşe yapılan gövde gösterileri ile egemen sınıflar halkın gelişen mücadelesini denetim altında tutmayı amaçlamaktadırlar. Her gün "kaçakçıdır" diye onlarca Kürt emekçisini katletmekte, zindanlara doldurmakta olan eğemen sınıflar, sıkıyönetimle birlikte bu militarist baskılarını yoğunlaştırdılar. "Doğuda sıkıyönetim dar tutuluyor" diyen faşistler, sıkıyönetim ilan edilen 13 ilden 1l'inin Doğu'da olduğunu gizlemeye çalışmaktadırlar. Onların istediği zaten her yerde sivil veya resmi olarak uygulanmakta olan sıkıyönetimin Tunceli ve Diyarbakır'da da resmen ilan edilmesidir.

Bugüne kadar uygulanan ve bugün de uygulanmakta olan politika ile egemen sınıflar Kürt halkının varlığına yönelmiş bulunmaktadırlar. "Kış 79" Tatbikatı da bu politikanın bir devamıdır.

Bütün

Baş.ta.sa.1'de

ki, Anayasa Mahkemesi TCK nın 142.maddesi hakkındaki iptal etme başvurusunu ele alarak görüşmeye başlamak zorunda kalmıştır. TCK'nın 142. maddesi iptal edilirse, bu faşist devletin bürokratik kurumlarının bir lütfu değil, tam tersine emekçi halkın anti-faşist mücadelesinin bir başarısı olacaktır.

Bu mücadele daha da örgütlü bir önderlik altında yürütüldüğü ve daha ileri boyutlar kazandığı takdirde, emekçi halk yeni demokratik ve siyasi mevziler kazanacaktır. Egemen sınıfların emekçi sınıflara yönelik topyekün saldırısını boşa çıkarcaktır. Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin önündeki barikatlar teker teker kaldırılacaktır.

Bugün işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri tüm faşist yasaların kaldırılmasını, yasalaştırılmak istenen tüm baskı yasalarının geri alınmasını istemektedir.

Ve bunun için mücadele etmekte, güçlerini birleştirmeye çalışmaktadır. Bu mücadele er geç başarıya ulaşacaktır.

Zamlar

Baş.ta.sa.1'de

na devam edildiğini belirtmiştik.

CHP reformistlerinin bu konudaki hazırlıkları son günlerde giderek yoğunluk kazandı. Bir taraftan "Biz kendi kendimize yeteriz" demagojisiyle halka yeni yükler bindirmenin zeminini oluşturmaya çalışan egemen sınıflar ve CHP hükümeti, öte yandan zamlar konusunda göstermelik tartışmalarla birbirini suçlamaya devam etmektedirler.

Halka hayatı zindan eden "karınca ezmez" Ecevit, bir taraftan "İMF önce kredi versin, sonra dediklerini tartışırız" derken, öte yandan İMF'nin direktiflerini bir bir uygulamaya koymaktadır.

"Ekonomiyi kurtarma planı" safsatasıyla halkın cebine emperyalistler ve egemen sınıflar yararına el atan ve zaten yaşanmaz hale getirilmiş bulunan hayatı halka daha da zindan etmeye çalışan reformistler, önümüzdeki günlerde istisnasız tüm tüketim maddelerine yüksek oranlı zam yapmanın hazırlıkları içindedirler.

Hazırlıklar ilerlerken yapılacak zam oranlarında daha önce düşünülen oranların da artırılması planlanmaktadır. Örneğin daha önce % 40 olarak düşünülen petrol zammının % 84 hatta % 124 olarak tespit edilmesinin çalışmaları yapılmaktadır. Mazota, benzine, fuel-oile, gaza gelen bu zam, kiraların, yol ücretlerinin, yakacak ve aydınlanma masraflarının artmasına, sanayi ürünlerinin ve daha birçok diğer ürünün dolaylı olarak zam almasına yol açacak, milyonlarca emekçinin hayatı yaşanmaz hale gelecektir.

Emekçi halk kitleleri, tek öğünle yetinmek ve belki de yiyecek hiçbir şey bulamayan açlar haline gelmekle tehdit edilmektedir.

Zamlar zincirinin yeni halkasında, Sümerbank ürünlerine % 20, sabun ve deterjana % 30, mutfak eşyalarına çaya, yumurta, demir-çelik ve daha birçok maddeye yapılacak zamlar yer almaktadır. Bunları yenilerinin izleyeceği ise gün gibi ortadadır.

CHP eliyle halka karşı saldırı ve soygun planları ardarda uygulamaya sokulurken, komprador burjuvazi ve toprak ağaları yapılan zamlarla milyonlarına milyon katmaktadır.

Emekçi halk yığınları bütün soygun ve sömürü tedbirlerine hayır derken, zam ve zulmün komprador -feodal ekonomiden kaynaklandığının bilinciyle hareket etmekte ve;

- Emperyalistlerin, komprador burjuvazinin ve bunların denetimindeki banka, sanayi, tarım, ticaret işletmelerinde, bu işletmelerde çalışan emekçilerin denetiminin kurulmasını,

- Tekelci işletmelerin kârlarının kısıtlanmasını,

- Fiyat artışlarının durdurulmasını ve özellikle işçi ve emekçi kitlelerinin zorunlu tüketim maddelerinin fiyatlarının düşürülmesini, yapılan zamların geri alınmasını istemektedir.

Tarım

Baş.ta.sa.1'de

men sınıf temsilcilerinin görüşlerine kaynen katıldıklarını ortaya koydular.

İşbaşına geldikleri günden bu yana yoksul köylülüğe hayatı zindan eden, küçük üreticilerin ürünlerine yok pahasına el koyan, buğdayımızı, fındığımızı emperyalistlere rehin bırakan, Ege tütün piyasasında tütüne 70 lira başfiyat tespit ederek köylüleri tüccarın eline bırakan ve tütünün 5 liraya, 10 liraya gasbedilmesini sağlayan CHP reformistleri, bir taraftan "halkçılık" edebiyatı ile emekçileri uyutmaya çalışırken, öte yandan yeni yasa tasarıları ile yeni yasalarla, vergilerle, zamlarla küçük üreticinin ve yoksul köylülerin hayatını çekilmez hale getirmektedir.

Önümüzdeki günlerde açılacak olan Karadeniz ekici tütün piyasasında da aynı politikanın uygulanacağı ve tütünün Ege'de olduğu gibi yok pahasına gasbedileceği şimdiden bellidir. Aynı politika, buğday, fındık, zeytin vb. tarım ürünleri için de geçerli olacaktır.

CHP reformistlerinin bu uygulamalarına hiçbir itirazları olmadığı halde bütün gericiler ve faşistler küçük üreticilerin muhalefetini kendi potalarında eritmek için demagojiye başvurmakta ve kendi halk düşmanı yüzlerini gizlemeye çalışmaktadırlar.

Emekçi köylü kitleleri, faşist ve reformist demagojinin tersine kurtuluşun sınıf kardeşleri ile beraber yürütecekleri mücadele ile sağlanabileceğini her gün daha iyi kavrayarak ve reformistlerin de faşistler kadar halkın haklarının ve mücadelesinin düşmanı olduğunun bilinciyle hareket etmekte ve,

- Taban fiyatlarının yoksul ve orta köylüler tarafından belirlenmesini,

- Banka ve tefecilere olan borçlarının iptal edilmesini,

- Tarım kooperatiflerine her türlü yardımın yapılmasını, bunların yoksul ve orta köylülerin denetimine verilmesini, istemekte ve bu doğrultuda mücadele etmektedirler.

KİB DER

Baş.ta.sa.1'de

Merkezi ve Körler Birleşme ve Dayanışma Derneği hiçbir gerekçe gösterilmeden Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından arandı; derneklerde bulunanlar tartaklandı ve dernek tahrip edildi. Beş buçuk saat süren arama sonunda, içlerinde dernek yönetim kurullarından devrimci arkadaşlarin da bulunduğu 58 kişi gözaltına alındı.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından gözaltına alınan devrimci arkadaşlar, bugüne kadar serbest bırakılmamışlar-dır.

Ankara'da iki demokratik kitle örgütünün basılarak aranması ve 58 kişinin gözaltına alınması üzerine, Ankara'da bulunan altı kitle örgütü ortak bir açıklama yaparak olayı lanetlemişlerdir. Altı dernek adına açıklamada şöyle denilmektedir:

"Adı geçen dernekler halkın bir parçası olan körler ve kimsesizlerin ekonomik-demokratik haklar uğruna mücadele verdikleri örgütlerdir. Çoğunu kimsesizlerin ve körlerin oluşturduğu üyelere ve derneklere yapılan saldırı Türkiye çapında sıkıyönetimin ve çıkarılmaya çalışılan yeni baskı yasalarının, halkın yükselen mücadelesini bastırmaya, örgütlenme, düşünce ve toplantı yapma özgürlüklerini gasbetmeye yönelik uygulamalarından birini oluşturmaktadır. Bu azgınca saldırı, sıkıyönetimin halka ve halkın kısmi olarak kazandığı haklara yöneldiğinin bir kanıtıdır.

Biz aşağıda adı geçen dernekler olarak, açıkça halkın örgütlenme özgürlüğüne yönelen bu saldırıyı lanetliyoruz."

KİB-DER
KÖRLER EĞİTİM DERNEĞİ
ANKARA YDGD
TÜM PTT-DER
TÜM SAĞLIK DER (Ankara Şubesi)
BELEDİYE-DER

Erdemir

Baş.ta.sa.4'de

maktadır.

"Biz, kurulduğumuzdan bugüne kadar Türkiye işçi sınıfına yayınlarımızla çağrı yaparak sendikalarımızı gasbetmiş faşist, reformist ve revizyonist sendika ağalarının, komprador patronlarla, hükümetlerle işbirliği olan 'Grup Sözleşmelerini' ve "Toplumsal Anlaşma'yı yırtmaya çağırıyoruz.

"Aynı zamanda, çöküp çürüyen komprador feodal düzene, bu sömürücülerin işçi sınıfı içerisindeki parçaları, faşist, reformist ve revizyonist sendika ağalarına karşı uyanıklığımızı, cesaretimizi daha da pekiştirmeli, gerçek çıkarlarımızın ve sınıf birliğimizin merkezi DEVRİMCİ DEMİR-İŞ'in programı-ilkeleri çerçevesinde birleşmeliyiz.

DEVRİMCİ DEMİR-İŞ'İN EREĞLİ ŞUBESİNİ KURMAK İÇİN İLERİ".

Uşak

Baş.ta.sa.4'de

yaralanan İlhami Kaçar'ın evini neden evde hiç kimse yokken aradı.

Çünkü basında çıktığı gibi polis, patlamadan sonra dernekte bomba imal etmeye yarayan hiçbir malzeme bulamamıştı. Bunun üzerine İlhami Kaçar'ın evine kendileri bomba imalinde kullanılan malzemeler bıraktılar.

5- İşkencecibaşı Halil Erciyes, gözaltındaki devrimcilere işkence ederken patlamadan 4-5 dakika önce dernek üyesi birkaç kişinin dışarı çıktığını gördüğünü söylemiştir. Bu faşist köpek o saatlerde derneğin yanında ne arıyordu? Yoksa aynı Emniyet Müdürünün de o anda orada bulunması gibi bu faşist katilin de orada bulunması garip bir tesadüf müydü?

Hayır. Bu işkenceci köpek de Reis'i gibi bombanın patlamasını bekliyordu.

6- Tüm aklı başında insanlara soruyoruz: Yüzlerce kişinin gelip gittiği, arı kovanı gibi işleyen bir dernekte bomba imal edilebilir mi?

Sendika

Baş.ta.sa.4'de

si konusunda Türk-İş yönetimi ile hiçbir çelişkisi olmayıp, işçi sınıfının çıkarlarını savunma iddiaları ise sahtekarlıktan başka bir şey değildir.

REFORMİST DEMAGOJİNİN SAHTELİĞİ

Bugünkü muhalefetin amacı, işçi sınıfının haklarını savunmak mıdır? Kesinlikle hayır. Onların bugünkü kavgaları öteden beri sürdürülen koltuk kavgasının bir devamıdır. Halil Tunç'un başkanlıktan çekileceğini açıklaması üzerine bu kavga bugün daha da kızışmış bulunmaktadır. Bugün muhalefet olarak ortaya çıktıklarını söyleyen bu sendika ağaları, uzun zamandan beri Türk-İş'in çeşitli kademelerinde görev almaktadırlar. Bütün burjuva hükümetleri ile uyum içinde olma politikasını izleyen Türk-İş'in işçi düşmanı her kararının altında bunların da imzası bulunmaktadır.

Aralarında Yol-İş, Petrol-İş, Harp-İş gibi sendikaların da bulunduğu 19 sendikanın bugünkü muhalefetinin temelinde yatan esas etken, onların uyanan ve mücadele etmek isteyen işçileri doğrudan CHP'ye bağlamak istemeleridir.

Onlar, Türk-İş tabanındaki binlerce işçinin mücadelesi ve tepkisinin de etkisi ile bugüne kadar Türk-İş yönetimince sürdürülen denge politikasının iflas etmesinden ve yıllarca işçileri patronlara peşkeş çektiği için iyice teşhir olmasından yararlanmak istemekte ve tabandaki potansiyeli doğrudan kendi çizdikleri reformist kanallara akıtmaya çalışmaktadırlar.

Sosyal-demokrat sendikacıların "Türk-İş'in artık bir yol ayrımına geldiğini belirtmeleri ve "toplumun yaşamına çeşitli görünümler altında yansıyan bu bunalımların, sermaye çevrelerinin ve onların siyasi temsilcilerinin yıllardır uyguladıkları ekonomik politikadır" demeleri ise sahte bir aldatmacadır.

Türk-İş yönetiminin işçi sınıfı düşmanı politikasına ve patronlarla işçilerin karşı karşıya geldiği her yerde ve her zaman işçileri arkadan hançerlemesine bu sendika ağalarının hiçbir itirazları yoktur. Reformist sendika ağaları, sıkıyönetimi destekleyerek, "Toplumsal Anlaşma"yı onaylayarak, "yönetime katılma" aldatmacasıyla işçileri uyutmaya çalışarak işçi düşmanı yüzlerini her gün ortaya koymaktadırlar. Onlarca örneği gösterilebilen reformist ihanetin iki örneğini vermekle yetineceğiz.

Muhalefetin başına çeken Yol-İş Federasyonu, CHP hükümetince karayollarında çalışan 15 bin işçinin işten atılması karşısında "işten çıkarmaların kaçınılmaz olduğunu, durumun normal karşılanması gerektiğini" vaaz ederek işçileri uyutmaya çalışmaktan başka hiçbir şey yapmadı. 28 kasım 1978 de meydana gelen bu olayı işçi sınıfı ve sokağa atılan işçiler henüz unutmadı. Bir diğer örnek ise Petrol-İş'in İzmit İpraş'ta 8 aydan beri toplusözleşmeye oturmayarak işçileri oyalaması ve haklarından yoksun bırakmasıdır.

TÜM SENDİKA AĞALARI AYNI İPLİKTEN DOKUNMUŞLARDIR

İşçi sınıfımız için sır olmayan ve herkesin bildiği bu gerçeklerin de gösterdiği gibi reformist sendikacıların, işçi sınıfının çıkarlarının burjuvaziye peşkeş çekilmesinde, faşist ve revizyonistlerden hiçbir farkları yoktur. Onların işçilere verecekleri, "enkaz"dan kurtulmak için kemerleri sıkmak gerektiği öğüdünden başka bir şeyleri yoktur.

Onların komprador-feodal ekonominin ve patron sömürüsünün devamına hiçbir itirazları yoktur.

Bugünkü çekişme ise post kavgasından kaynaklanmaktadır.

Sıkıyönetim

Baş.ta.sa.1'de

Ölçek Köyü, Sıkıyönetim Komutanlığının emriyle jandarmalar tarafından basıldı. Jandarmalar, köylüleri kurşun yağmuruna tuttular. Gerekçe ise açık: Bir siyasi kaçağı yakalamak. Jandarma birliği tarafından gerçekleştirilen bu "operasyon"da bir köylü genç katledildi. Köyün çevresi, birlik komutanlığınca denetlendi. Köy, uzun süre jandarma denetimi altında tutuldu.

- Urfa Sıkıyönetim Komutanlığı, Diyarbakır Jandarma birliklerinin de desteğini alarak, 6 Mart'ta Ergani ve Siverek'in köylerine askeri birlikleri yığdı. Sıkıyönetim jandarmaları, Ergani'nin Kavak Köylülerini Siverek'e bağlı Gavur Köylülerini, kendi çıkarları için birbirine kurşunlatan ağaların ve aşiret başkanlarının yardımına koştular. Urfa Sıkıyönetim Komutanlığının köylere düzenlediği bu baskının gerekçesi, sözde aşiretler arasında meydana gelen çatışmayı ve daha fazla köylünün kanının akmasını önlemekti. Gerçekte ise, bu baskının altında sıkıyönetimin köylülere gözdağı vermek istemesi, onların baskı ve zulme karşı uyanmalarının ve mücadele etmelerinin önüne geçilmesi, toprak ağalarının yoksul köylülere karşı gücünün kanıtlanması yatmaktadır. Köylerde yapılan aramalar, 17 köylünün sıkıyönetim tarafından gözaltına alınması bunun en açık kanıtıdır. Feodal kurumlara yaşama hakkı tanıyan toprak ağalarıyla birlikte siyasi iktidar ortaklığı yapan komprador burjuvazi ve onları temsil eden ordu komutanları, bu gerçeği halkın gözünden gizlemek için, aşiretler arasındaki çelişkileri gerekçe göstererek, yoksul köylere baskınlar düzenlemekte ve köylülere gözdağı vermeyi amaçlamaktadır.

Urfa Sıkıyönetim Komutanlığı, yoksul Kürt köylerine karşı "askeri operasyonlar" düzenlemekte, köylüleri tutuklamakta, ağaların halk düşmanı yüzlerini gizlemeye çalışmaktadır.

- 4 Mart'ta İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Basın ve Halkla İlişkiler Şubesi tarafından yapılan açıklamada, 25 Şubat - 4 Mart tarihleri arasında gözaltına alınan 63 kişiden 31'inin sıkıyönetim savcılığınca tutuklandığı belirtildi.

Aynı gün TÖB-DER Aksaray Lokali polis tarafından arandı. Lokalde bulunan 31 öğretmen gözaltına alındı.

Yine İstanbul'da Cerrahpaşa soygunu gerekçe gösterilerek, birçok semt polis ve jandarma birlikleri tarafından arandı, 81 kişi gözaltına alındı.

- Ankara'da Sıkıyönetim Komutanlığının emriyle polis, KİB-DER'de arama yaparak, dernekte bulunanlardan 58 kişiyi gözaltına aldı.

- Adana, Kahramanmaraş, Gaziantep, Urfa İlleri Sıkıyönetim Komutanlığının 5 Mart'ta yayınlanan 14 numaralı bildirisiyle, ülkemiz proleter devrimcilerinin aylık-teorik yayın organı Parti Bayrağı'nın ismi geçen sıkıyönetim illerine girmesi yasaklandı.

Bir gün sonra Adana'da öğrenci yurtlarında sıkıyönetim tarafından aramalar yapıldı, 12 kişi gözaltına alındı.

- Adana Kadirli'de akaryakıt kuyruğunda bulunan halk, Adalet Bakanı Mehmet Can'dan hesap sordu. Hükümet yetkililerinin seçim öncesi halka verdiği vaatleri anımsattı. Bakan'ın konvoyunda görev alan sıkıyönetim 'güvenlik kuvvetleri', Mehmet Can'dan hesap soran 109 kişiyi gözaltına aldı.

Devrimci

Baş.ta.sa.1'de

şu şekilde sıralanmaktadır:

- Başbakanın Özel Kalem Müdürü, matbaa müdürünü telefonla arayarak, "Başbakanımız işleri çok olduğundan sizinle görüşemiyor. Başbakanımız devrimci gazetelerin matbaanızda basılmasını kesinlikle istemiyor" diyerek matbaanın genel yayın müdürünü tehdit etmiştir.

- Genişletilmiş Eşgüdüm Toplantısından sonra, "yetkili ve etkili kişiler" İzmir Valisinden devrimci gazetelerin basılmasını ve dağıtılmasını engellemesini istemişlerdir

- Büyük gazete patronları, matbaa sahibini ve genel yayın müdürünü arayarak 'komünistlere yardım etmekten vazgeçmeleri' gerektiğini bildirmişlerdir.

Bunun üzerine matbaa sahibi, artık bundan böyle gazetemizi basmayacağını bildirmiştir.

Aynı türden baskılar diğer matbaalar üzerinde de vardır.

Fakat bütün bu baskı ve engellemelere rağmen devrimci basın susmayacak, HALKIN KURTULUŞU yayını sürdürmeye çalışacaktır.

Bu konudaki tek güvencemiz, emekçi halkımızın bitmez tükenmez gücü ve yaratıcılığı olacaktır.

Asgari

Baş.ta.sa.1'de

grev hakkını gasbetmeye çalışması ile patronların işçi kıyımı ile işçilerin memur yapılmaya çalışılması ile işçi sınıfının ve bütün çalışanların mücadele silahları ellerinden alınmaya çalışılmaktadır.

Bu durum işçi sınıfının ve diğer ezilen halk kitlelerinin üzerindeki baskı ve sömürüyü artırmakta, ekonomik soygunu yoğunlaştırmaktadır.

Bunun için:

- Eşit işe eşit ücret ödenmeli, işçi-memur ayrımı kaldırılmalıdır.

- Bir işçi ailesinin insanca yaşamasını sağlayacak genel bir asgari ücret saptanmalı, bu asgari ücret genelleştirilerek, tarım işçileri ve diğer çalışanlar için de uygulanmalıdır. Bugünkü koşullarda asgari ücret, net, en az 400 lira olmalıdır.

Sınıf

Baş.ta.sa.4'de

ve Çin sosyal-emperyalizminin uşaklığını yapan Aydınlık-TİKP revizyonistleri, bir yandan bugünkü sahte muhalefeti desteklerken, bir yandan da daha da ileri giderek muhalefetin hedefi yanlış seçtiğini, hedefin sadece revizyonistler olması gerektiğini söylemekte, böylece bir taşla iki kuş vurduğunu kanıtlamaya çalışmaktadır. Günlük Aydınlık gazetesinin çok 'kurnaz' yazarı, 6 Mart tarihli gazetede yazdığı bir yazıda "sosyal-demokrat kanadın", 'mevcut yönetime saldırmamasını" öğütlemekte ve Türk-İş'in bütün sendika ağalarını faşist ve reformist ayrımı yapmadan desteklemektedir.

Reformist ve revizyonist koronun aksine işçi sınıfının sendika ağalarının bir kliğinin Türk-İş yönetiminden düşerek, yerine yeni bir kliğin geçmesinden hiçbir çıkarı yoktur ve olamaz. İşçi sınıfı sendika ağaları arasındaki koltuk kavgasından sınıf işbirliği siyasetini tasfiye etmek ve sınıf sendikacılığının devrimci ilkelerini hayata geçirmek için yararlanır, ama hiçbir zaman sendika ağalarının bir kliğine karşı diğerini destekleyemez, onun peşinden gidemez. Çünkü Türk-İş yönetiminin bugünkü kliğinin elinden "sosyal-demokrat" kliğin eline geçmesi, sadece işçi sınıfının burjuvaziye peşkeş çekilmesinin yöntemlerinde bir değişiklik yapacaktır, başka hiçbir şeyde değil...

İşçi sınıfının çıkarı ve nihai kurtuluşuna giden yol, sınıf işbirliği çizgisini kararlılıkla reddederek sınıf sendikacılığının ilkelerini hayata geçirmek, her türden sendika ağasını ve sınıf işbirliği çizgisini tasfiye ederek sendikaları sınıf mücadelesinin güçlü kaleleri haline getirmektir.

Sınıf birliğini sağlamanın ve ücretli kölelikten kurtulmanın yolu da buradan geçmektedir.

Faşist provokasyon ve demagoji iflas etti

Uşak halkı anti-faşist mücadele bayrağını yükseltti, faşist provokasyon ve demagojiyi boşa çıkardı.

- Uşak halkı 5000 kişi ile yürüyerek faşist provokasyonu açığa çıkardı

Uşak halkı faşistleri dize getirdi

- Faşistler gözaltına alınan 108 kişiden 94'ünü serbest bırakmak zorunda kaldılar
- Halkın kararlı direnişi sonucu vali yalan söylediğini kabul etti
- Devrimcilerin güç ve eylem istekleri bir kez daha doğrulandı

Geçtiğimiz ayın son haftası Uşak'da meydana gelen ve 6 kişinin yaralanması 100'ün üzerinde kişinin tutuklanması ile sonuçlanan olaylar, burjuva basın ve TRT'de ters yüz edilerek verildi. Olayın devrimciler tarafından planlandığı izlemini yaratmak için tüm gericiler seferber oldular. Uşak Valisi ve Emniyet Müdürü basına yaptıkları açıklamalarda "patlamanın dernekte bomba imal edilirken olduğunu" belirttiler.

Olayın hemen ardından Uşak'ta faşist terör yoğunlaştırıldı. 100'ün üzerinde kişi gözaltına alındı. "Gizli örgütlerin ortaya çıkarıldığı" yolunda burjuva basınında bol yaygara yapıldı.

Uşak halkı ve devrimciler, bütün bu tertip ve yalanları boşa çıkarmak için mücadele ettiler. Tertibin polisçe hazırlandığı, bizzat Valinin 4 Mart 1979 tarihinde yaptığı tekziple daha önce verdiği demeçleri yalanlaması ile ortaya çıktı.

OLAY VE SONRASINDAKİ GELİŞMELER

22 Şubat günü saat 12.30 sıralarında Uşak Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği (UYDGD)'ne faşistler tarafından önceden konan bir bombanın patlaması sonucu Osman Aydemir, İsa Baysal, İlhami Kaçar ağır olmak üzere 6 yurtsever devrimci çeşitli yerlerinden yaralandı.

Bunun üzerine genç-ihtiyar, kadın-erkek binlerce kişi yaralıların kaldırıldığı hastahaneye akın etti. Liseli ve eğitimli gençlik, okullarını boşaltarak gösteri yaptılar.

İşçisi, öğrencisi, genci, ihtiyarı ile 5 bine yakın kitle, Dörtyol'u işgal ederek, Ankara - İzmir yolunu trafiğe kapattı ve "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Halka Kalkan Faşist Elleri Kıracağız" sloganları ile yürüyüşe geçti. Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yol'dan devrimciler omuz omuza yürüdüler.

Uşak halkı ve gençliği faşist tertip ve provokasyonu derin bir öfke ile protesto ederken, faşist diktatörlüğün sivil ve resmi uşakları korkudan inlerine gizlendiler ve kendilerince düzenlenen bu iğrençe katliam girişimini devrimcilerin üzerine nasıl yıkabileceklerini ve mücadeleyi nasıl bastıracaklarını planlamaya koyuldular.

Düzenledikleri faşist provokasyon, halkın güçlü protestosu ile karşılaşınca inlerine gizlenen sermayenin paralı uşakları, kitlenin dağılması üzerine etrafta terör estirmeye başladılar. Hastahaneye arkadaşlarına kan vermeye giden devrimcileri gözaltına aldılar. Evlere, kahvelere, köylere baskınlar düzenlediler. Gece-gündüzlü sürdürülen baskınlar sonucu çoğu UYDGD üyesi olan 108 yurtsever, devrimciyi ve demokratı gözaltına aldılar.

Arama sırasında hiçbir şey ele geçiremeyen polisler, yaralı İlhami Kaçar'ın evine kimsenin olmadığı bir anda baskın yaparak kendi koydukları tabancayı, dinamiti vb. evde bulmuş gibi gösterdiler. Bir tarafta terörü yoğunlaştırır, gözaltına alınanlara işkence yapılırken, öte yandan Vali ve Emniyet Müdürü yalan üstüne yalan söyleyerek basına açıklamalarda bulundular. Uşak Valisi, "bombanın dernekte imal edilirken patladığını" söyledi. Burjuva basın ve TRT de bunu "Tüm Ege'yi kapsayan eylem planları ve silahlar ortaya çıkarıldı", "Anarşistler Uşak'ı yakıp yıkıyorlar" gibi asılsız gerçek dışı, hayali ve kasıtlı haberler şeklinde verdiler.

Uşak'ın yiğit halkı ve devrimciler, ortalığı faşist demagojiye bırakmadı ve teröre boyun eğmedi. Gözaltına alınan devrimcilerin serbest bırakılması için 24 Şubat günü gözaltına alınanların tutulduğu Spor Salonu'nun önünde yüzlerce kişi toplanarak gösteri yapmaya başladı. Bunun üzerine gözaltına alınanlar adliyeye sevk edildi. Toplanan kitle, "Devrimciler Serbest Bırakılsın" "İşkenceci Polisler Tutuklansın" sloganları ile adliyeye yürüdü. Bu kararlı direniş sonucunda, adliye, gözaltına alınan 108 kişiden 94'ünü serbest bırakmak zorunda kaldı.

Gene 26 Şubat günü, Endüstri Meslek, Ticaret, Uşak Lisesi ve Merkez Lisesi öğrencileri bir günlük boykot yaparak tutuklu 14 devrimcinin de serbest bırakılmasını istediler.

Vali ve Emniyet Müdürünün açıklamaları ve burjuva basının yalan haberlerini protesto eden Uşak'ın yiğin ve mücadeleci halkı 5 bin kişilik bir kitle halinde 28 Şubat günü Valiliğe yürüdü.

Binlerce kişiyi karşısında gören Vali ve Emniyet Müdürü, korkuya kapılarak geri adım attılar. Günahsız olduklarını ispatlamaya(!) çalıştılar. Vali, "isterseniz hemen istifa ederim" dedi. Kitlenin kararlı direnişi, onları daha da geriletti ve Vali daha önce verdiği demeçlerini tekzip etti. Bu tekzip, Yeni Asır gazetesinin 4 Mart 1979 tarihli sayısında yayınlandı.

PROVOKASYON, NEYİ AMAÇLAMIŞTI?

Uşak'ta proleter devrimcilerin ve devrimci demokratların mücadelesi sonucu faşist cinayet şebekeleri gerilemiş, MHP ve ÜGD'li faşistler barınamaz hale gelmişti.

Faşistler, bu provokasyonla tıpkı Türkiyenin diğer yerlerinde olduğu gibi yükselen halk mücadelesini bastırmayı amaçlamışlardır.

Bunun için daha önce giriştikleri sayısız tertibin bir devamı olarak 22 Şubat günü bu provokasyona başvurdular.

Onlar hedef olarak Uşak Halk gençliğinin merkezi kitle örgütü UYDGD'yi seçtiler. Uşak'ta sıkıyönetim ilan ettirmek, UYDGD nezdinde demokratik kitle örgütlerini "anarşi ve terör yuvası" olarak göstermek, devrimcilerle halk arasındaki bağı zayıflatmak, UYDGD'yi kapatarak, Uşak halk gençliğini örgütsüz ve öndersiz bırakmak için bu provokasyonu hazırladılar.

Sayısız gerçek kanıtlamaktadır ki, bu iğrenç tertibi gerçekleştiren ve devrimcilerin kanına giren polistir. Vali ve Emniyet Müdürü ise bu işin organizatörlüğünü yapmıştır. Aşağıdaki kanıtlar da bunu açıkça ortaya koymaktadır:

1- Dernekte bomba patlamadan birkaç gün önce bir iş için Vali ile görüşmeye giden TÖB-DER yöneticilerine Vali, aynen şunları söylemiştir: "Yukardakilere (Uşak YDGD ve DEV-GENÇ kastediliyor) söyleyin ayaklarını denk alsınlar yoksa karışmam". Bu sözler Valinin devrimcilere yönelik birtakım tertiplerin hazırlığı içinde olduğunun kanıtı değil de nedir? Vali bu sözleriyle kendisini ele vermemiş midir?

2- Emniyet Müdürü tam bombanın patladığı sırada derneğin tam karşısında bulunan bir köftecide hem de yanında bir gazeteciyle birlikte bulunuyordu. Acaba hiçbir zaman o köfteciye uğramayan Emniyet Müdürünün tam da bombanın patladığı sırada yanındaki gazeteciyle birlikte o köfteciye gelip oturması garip bir raslantı mıydı?

Hayır. Bu bir raslantı değildi. Bu demokrat maskeli faşist katil, o gün oraya o saatte kendisinin bizzat hazırladığı tertibi görmeye gelmişti.

3- Bombanın patlamasıyla bacağı kopup, pencereye savrulup orada asılı kalan İsa Baysal, pencerede sadece 1-2 dakika asılı kaldığı halde gazetelerde İsa'yı pencerede asılıyken gösteren fotoğraflar çıktı. Bu fotoğrafı çeken gazeteciler birkaç dakika içinde oraya nasıl geldiler? Yoksa uçarak mı geldiler?

Hayır. Kendisine önceden haber verilmişti ve polis gibi o da bombanın patlamasını bekliyordu; onun için de o anda fotoğrafı çekebildi.

4- Polis dernekte ağır

Dev.sa.3.sü.9'da

Halkın direnişinin bir sonucu: Adliye, alınanların büyük bir bölümünü serbest bırakmak zorunda kalıyor.

Uşak'taki anti-faşist mücadelenin öğrettikleri

Bu alçakça provokasyon ve ardından yaygınlaştırılan terörle, Uşak halkının mücadelesini bastırmayı amaçlayan sivil ve resmi faşist güçler halktan gerekli cevabı aldılar.

Uşak halkının militan mücadelesinin bir kez daha ispatladığı gibi halkın birleşik gücü karşısında hiçbir kuvvet duramaz. Uşak halkının benzer mücadelesi daha önce de birkaç kez faşist canileri inine kapatmıştı. Gene Dersim halkının, Elazığ Fevzipaşa Mahallesi halkının mücadelesi devrimcilere ilham veren mücadele örnekleridir.

Uşak'ta halkın güçlü protestosu Valinin, tükürdüğünü yalamasını sağladı. Vali, daha önce verdiği demeçlerin yalan olduğunu kabul etti. Bu konuda İzmir'de yayınlanan bir gazeteye (Yeni Asır) tekzip yazısı yolladı.

Gene Uşak olayı, devrimcilerin güç ve eylem birliği isteğini bir kez daha kanıtladı. Çeşitli grupların, özellikle Dev-Yol tabanındaki devrimcilerin, proleter devrimcilerle güç ve eylem birliği isteklerini gösterdi.

Halkın gelişen mücadelesinin sıkıyönetim silahının kullanılması ile bastırılmaya çalışıldığı bu dönemde tüm devrimcilerin, yurtseverlerin, proleter devrimcilerle bir eylem platformu etrafında birliği daha da aciliyet kazanmaktadır. Unutulmamalıdır ki, halkın mücadelesi ancak böyle yükseltilecek, baskı ve terör ancak bu yol izlenerek bertaraf edilebilecektir.

Gençlik: "YDGF KAPATILAMAZ!"

Sıkıyönetimin, halkın ve gençliğin mücadelesine yönelik saldırıları azgınca sürüyor. En son YDGF'nin kapatılması bunu gösteriyor.

Sıkıyönetim, bir yandan mücadele alanlarında demokrasi bayraklarını yükselten gençlik kitlelerine saldırırken, öte yandan bu mücadelenin önderliğini ve örgütlenmesini yok etmek için her yola başvuruyor. Sıkıyönetim, gençliğin örgütlenmesinden su görmüş kuduz köpek gibi korkuyor.

İşte YDGF'nin kapatılmasının altında da bu korku yatıyor. Sıkıyönetim, bugün Türkiye halk gençliğinin merkezi örgütü ve önderi olan YDGF'yi kapatmakla, gençliğin mücadelesini yok etmek, gençliğin uzun yıllardır verdiği mücadeleyle kazandığı örgütlenme hakkını silahların gölgesinde ortadan kaldırmak amacını gösteriyor. Sıkıyönetim, YDGF'yi kapatmakla gençliğin mücadelesini durdurabileceğini sanıyor.

Fakat sıkıyönetim paşaları yanılıyorlar. Gençliğin mücadelesini durdurmak bir yana, gençlik, YDGF'nin kapatılmasından duyduğu kini, daha azimli bir mücadeleye dönüştürüyor. YDGF'nin kapatılması çeşitli protestolarla karşılanıyor. Gençliğin çeşitli yerlerde gerçekleştirdiği protesto eylemleri, sıkıyönetime karşı mücadele azminin bir ifadesi oluyor. Sıkıyönetimin de sökmeyeceğini gösteriyor.

İstanbul'da yapılan çeşitli protesto eylemleri de bunu göstermiştir. İstanbul'da Gençlik, YDGF'nin kapatılmasını, yürüyüşler, forum, toplantı, yazılama, bildiri, afişleme vb. çeşitli eylemlerle protesto etmiştir.

21 Şubat günü Yurtsever Devrimci Gençler, Kocamustafapaşa'da YDGF'nin kapatılmasını protesto ederek izinsiz yürüyüş düzenlediler. Yürüyüş anında, sık sık sloganlar atılarak, sıkıyönetimi ve YDGF'nın kapatılmasını protesto eden konuşmalar yapıldı. Yürüyüş, yapılan konuşmalardan sonra devrim andının içilmesiyle sona erdi. Yürüyüşten sonra ve ertesi günlerde devrimciler, Kocamustafapaşa'da, Yedikule ve Şehremini'de kahvelerde toplantılar yaptı. Tek tek evlere giderek, YDGF'nin mücadelesi anlatıldı. Sıkıyönetimin YDGF'yi neden kapattığı açıklandı. Kahve toplantılarında halk, devrimcileri sık sık alkışladı. Halk, "sıkıyönetim sizleri bizden koparamayacak" diyerek, devrimcilerin mücadelesini desteklediğini belirtti. Adliye durağından, Çemberlitaş'a kadar izinsiz yürüyüş yapıldı.

Sultanahmet, Pertevniyal Akşam, Göztepe Ticaret, Yedikule ve Suadiye liselerinde sınıf toplantılarının, yazılamaların, duvar gazetelerinin asılmasının ve forumların yanı sıra yürüyüşler yapıldı. Yürüyüşlerde İLB taraftarları, konuşmalar yaparak, sıkıyönetimin YDGF'ni niçin kapattığını anlattılar. YDGF'nin açılması ve sıkıyönetimin kaldırılması için mücadeleyi sürdüreceklerini belirttiler.

Ve yine YDGF'nin kapatılması, İstanbul'da Tuna, Sağmalcılar, Esenler, Bakırköy, Bakırköy Akşam Ticaret, Yedikule, Topkapı Tekstil, Sadık Canarslan, Pertevniyal Liselerinde ve Bostancı, Velide Baha Pars Ortaokullarında sınıf toplantılarıyla, yazılamalarla, tek tek propagandalarla, pullamalarla protesto edildi.

Devrimciler ayrıca YDGF'nin kapatılmasını protesto ederek, açılması için mücadeleyi yükselterek şehrin en kalabalık yerlerine "YDGF Açılsın" vb. sloganlar yazıp, afişlemeler yaptılar.

Ankara'da da yurtsever devrimci gençler, YDGF'nin kapatılmasını yaptıkları forum ve boykotlarla protesto ettiler. 22 Şubat günü Yıldırım Beyazıt Akşam Ortaokulu, Atıfbey Akşam Ortaokulu, Yıldırım Beyazıt Akşam Lisesi ve Gündüz Bölümü, Yıldırım Beyazıt Lisesi, Yıldırım Beyazıt Meslek Lisesi ve Yıldırım Beyazıt Akşam Meslek Lisesi'nde okuyan yüzlerce öğrenci, yaptıkları forumla halk gençliğinin merkezi kitle örgütü YDGF'nin kapatılmasını lanetlediler.

Konya Seydişehir Lisesi öğrencileri de yaptıkları forumla YDGF'nin kapatılmasını kınadılar.

Ayrıca Konya YDGD, Eskişehir YDGD yaptıkları basın açıklamalarıyla YDGF nin kapatılmasını protesto ederek, YDGF'nin derhal açılmasını istediler.

TÜRK-İŞ Kongresi yaklaşırken...

Sendika ağaları arasında koltuk kavgası kızışıyor

Türk - İş kongresinin yaklaşmasıyla birlikte Türk-İş'in başına çöreklenmiş olan her renkten sendika ağası arasındaki koltuk kapma kavgası da kızışmaya başladı. "Sosyal-demokrat sendikalar" diye bilinen sendikalar, muhalefet bayrağı kaldırdıklarını açıkladılar. "Türk-İş'in artık bir yol ayrımına geldiğini" belirten sosyal-demokrat sendikacılar, görüşlerinin kabul edilmemesi halinde Türk-İş'ten ayrılacaklarını açıkladılar.

Bilindiği gibi Türk-İş bünyesinde "sosyal demokrat sendikacılık" Ocak 1971'de "Dört Raporu" isminde bir raporun Türk-İş yönetimine verilmesi ile başlamıştı. Temmuz 1971'de bu muhalefet ekibine yenileri katıldı ve Türk-İş Genel Yürütme Kuruluna "Türk İşçi Hareketi ve sosyal-Demokrat Düzen" ismiyle 12'ler raporu verildi. 12'ler raporunda partilerüstü politika eleştiriliyor ve CHP'nin açıkça desteklenmesi isteniyordu. Bugün bunlara yenileri katılmış ve başını Yol-İş, Petrol-İş, Harp-İş'in çektiği 19'lar sahneye çıkmış bulunmaktadır. 19'ların işçi sınıfının sömürülme-

Dev.sa.3.sü.6'da

Sınıf işbirliği degil sınıf sendikacılığı

Türk-İş Kongresinin yaklaşması ve sendika ağaları arasındaki koltuk kavgasının kızışması, sınıf işbirliğini savunan her türden revizyonist ve reformist ile sınıf sendikacılığını savunan ve bunun hayata geçirilmesi için mücadele eden proleter devrimcileri ve sınıf işbirliğinin ilkeleri ile sınıf sendikacılığının ilkelerini yeniden karşı karşıya getirdi.

Türk-İş içinde bugün daha belirgin olarak ortaya çıkan sendika ağaları arasındaki çatışmada ve '19'ların yürüttüğü sahte muhalefet karşısında bütün revizyonist ve reformistler, "sosyal - demokrat sendikacıları" destekleyerek Türk-İş'e üye işçilerin, işçi sınıfının sınıf bilincini köreltmeye, mücadeleyi pasifleştirmeye, işçi sınıfının gelişen devrimci potansiyelini burjuva kliklerden birinin peşine takmaya çalışmakta, bu yönde propaganda yürütmektedirler.

Hatta Amerikan emperyalizminin yardakçılığını

Dev.sa.3.sü.7'de

Erdemir işçileri sınıf sendikacılığı yolunda

Erdemir'de sendika ağaları işçileri patrona satmak için birbirleriyle yarışıyorlar. Maden-İş'in sosyal-faşist yöneticileri ve Devrimci Maden-İş'in reformist yöneticileri Erdemir işçilerinin burjuvaziye bir kez daha peşkeş çekilmesi, sınıf sendikacılığı mücadelesinin önlenmesi amacıyla işyerinde yetki almaya çalışıyorlar.

Maden ve metalurji işçilerini MESS patronlarına satan Maden-İş'in sosyal-faşist yöneticileri, aynı hainliği Erdemir işçilerine uygulamak için "Toplumsal Anlaşma"nın başka bir biçimi olan "Grup Sözleşmesi" isteğiyle işçilerin karşısına çıkıyorlar. Onların isteği, bütün demir-çelik işçilerini kapsayacak bir toplusözleşmenin Maden-İş tarafından imzalanması ve işçi sınıfının çıkarlarının çiğnenmesidir.

Maden-İş'in sosyal-faşist yönetimine karşı devrimci maskesiyle ortaya çıkan işçi düşmanı Şükrü Üzbayrak'ın başkan olduğu Devrimci Maden-İş'in de rakiplerinden bir farkı yoktur. Şükrü Üzbayrak, işçi düşmanı yüzünü gizlemek için Maden-İş tarafından hararetle savunulan Grup Sözleşmesine karşı sözde muhalefet yürütüyor. Oysa O, reformist CHP tarafından imzalanan "Toplumsal Anlaşma"yı yaygınlaştırmak için, elindeki bütün işçi düşmanı silahları kullandı ve kullanıyor. Hükümetin bu tavrını kayıtsız şartsız desteklediğini defalarca kanıtladı. Yayınladığı bildirilerde işçi haklarına ve sınıf sendikacılığı mücadelesine saldırdı. Aydınlık revizyonistleri tarafından "Erdemir işçilerinin tek temsilcisi" olarak ilan edilen bu sendika yöneticileri, Türk-İş'li sendika ağalarının sadık izleyicileridir.

Erdemir işçileri, bu sendika yöneticilerine karşı mücadele etmekte, sınıf sendikacılığı ilkelerine sarılarak, bu yönde faaliyet yürütmektedirler. İşçiler, İsdemir'deki sınıf kardeşleri tarafından açılan sınıf sendikası bayrağı altında örgütlenmek için sınıf sendikacılığını kavramaya yönelik çalışmalar yapmaktadırlar.

Devrimci Demir-İş Sendikası, Erdemir işçilerini, her türden sendika ağalığını yıkmaya çağıran bildirisinde şunları yaz-

Dev.sa.3.sü.8'de

İzmit'de işçi direnişi

Lassa işçileri işten atılan sınıf kardeşlerine sahip çıktılar

İzmit Lassa işçileri haklı talepleri için aralarındaki birliği ve dayanışmasını güçlendirmeye başlayınca ve taleplerinin gerçekleşmesini isteyince patron 4'ü sendika yöneticisi olmak üzere 19 işçiyi işten attı. İşçiler, patronun bu tavrını protesto ederek 5 Mart'da direnişe geçtiler. Jandarma dipçiği altında yiğitçe direnen işçiler, eylemin ikinci günü kentte yürüyüş yaptılar.

İzmit Lassa Oto Lastiği Fabrikası'nda çalışan işçiler, patronun artan baskı ve sömürüsü'ne karşı birleşerek direndiler. İşçiler, işyerinin temizliği ve otobüs bekleme süresinin, angarya olmaktan çıkarılması için, işi 15 dakika önce bıraktılar. Otobüs durağında geçen zamanın da ücretlendirilmesini talep ettiler. 900 işçi bu talepler etrafında birleşerek mücadele yürüttü.

İŞÇİLER, SINIF KARDEŞLERİNE SAHİP ÇIKTILAR

Lassa işçileri patronun tehdit ve kıyımlarına karşı tek bir yumruk halinde birleştiler. Reformist CHP hükümeti ile sendika ağası Halil Tunç arasında imzalanan "Toplumsal Anlaşma" ile birlikte daha da yaygınlaşan işçi kıyımlarına katkıda bulunmak isteyen Lassa patronu işçiler tarafından protesto edildi. İşçiler diğer talepleriyle birlikte, işten atılan arkadaşlarının tekrar işe alınması için 5 Mart'ta direnişe geçtiler. Fabrikada üretimi tamamen durdurarak işçi sınıfının gücünü ve birliğini kanıtladılar.

JANDARMA PATRONUN YANINDA

İşçileri fabrika kapısına koyan patrona ilk sahip çıkan yine faşizmin militarist güçleri oldu. Fabrika çevresini kuşatan jandarma birliği, işçilerin direnişine vahşice saldırdı. Orada Ecevit'in "demokratik sıkıyönetim"i yoktu, ama, işçiler üzerinde kullanılan jandarma dipçiği, Kale-Kilit'tekinden farksızdı.

Lassa işçileri, patron-jandarma işbirliğine karşı-devrimci işçi düşmanı saldırısı karşısında kararlı bir şekilde direndiler. Taleplerini yiğitçe savundular. Ertesi gün, fabrika kapısını tutan jandarma, işçileri içeriye bırakmadı. Fabrikadaki direniş yolları, jandarma tarafından tıkanan işçiler, bu durumu protesto ederek kentte yürüyüş yaptılar.

Lassa işçilerinin talepleri ve bu doğrultuda oluşturulan birlikleri Lassa patronunun ve jandarmayı işçilerin üzerine salan faşizmin ve reformizmin karşı-devrimci barikatından daha güçlüdür.